

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ **Neuvoston asetus (EY) N:o 985/2003, annettu 5 päivänä kesäkuuta 2003, Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan magnesiumoksidin tuonnissa neuvoston asetuksella (EY) N:o 1334/1999 käyttöön otettujen polkumyynnitoimenpiteiden muuttamisesta** 1
- ★ **Neuvoston asetus (EY) N:o 986/2003, annettu 5 päivänä kesäkuuta 2003, Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan perkipoltetun (sintratun) magnesiumoksidin tuonnissa asetuksella (EY) N:o 360/2000 käyttöön otettujen polkumyynnitoimenpiteiden muuttamisesta** 5
- Komission asetus (EY) N:o 987/2003, annettu 10 päivänä kesäkuuta 2003, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 9
- Komission asetus (EY) N:o 988/2003, annettu 10 päivänä kesäkuuta 2003, tarjouskilpailun nro 45/2003 EY avaamisesta viininvalmistuksesta peräisin olevan alkoholin myymiseksi uusiin teollisiin käyttötarkoituksiin 11
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 989/2003, annettu 10 päivänä kesäkuuta 2003, asetuksen (EY) N:o 668/2001 muuttamisesta Saksan interventioelimen hallussa olevan ohran vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun kohteena olevan määrän nostamisen osalta** 14
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 990/2003, annettu 10 päivänä kesäkuuta 2003, asetuksen (EY) N:o 968/2002 muuttamisesta Yhdistyneen kuningaskunnan interventioelimen hallussa olevan ohran vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun kohteena olevan määrän nostamisen osalta** 16
- Komission asetus (EY) N:o 991/2003, annettu 10 päivänä kesäkuuta 2003, jakokertomien vahvistamisesta asetuksella (EY) N:o 2535/2001 avattuihin tiettyihin tariffikiintiöihin kuuluvien eräiden maitotuotteiden osalta vuoden 2003 toukokuussa esitetyille tuontitodistushakemuksille 18
- Komission asetus (EY) N:o 992/2003, annettu 10 päivänä kesäkuuta 2003, tuontilupien antamisesta korkealaatuiselle tuoreelle, jäädytetyille tai jäädytetyille naudanlihalle 20

Komission asetus (EY) N:o 993/2003, annettu 10 päivänä kesäkuuta 2003, neilikoiden ja ruusujen yhteisön tuottaja- ja tuontihintojen vahvistamisesta tiettyjen Kyproksesta, Israelista, Jordaniasta, Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden tuontijärjestelmän soveltamiseksi	21
★ Neuvoston direktiivi 2003/43/EY, annettu 26 päivänä toukokuuta 2003, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä naudansukuisten kotieläinten siemennesteen kaupassa ja tuonnissa annetun direktiivin 88/407/ETY muuttamisesta	23
II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista	
Komissio	
2003/421/EY:	
★ Komission päätös, tehty 20 päivänä toukokuuta 2003, kaupan esteitä koskevan tutkimusmenettelyn keskeyttämisestä Kolumbian moottoriajoneuvojen tuonnissa harjoittamien kauppakäytäntöjen osalta	33
2003/422/EY:	
★ Komission päätös, tehty 26 päivänä toukokuuta 2003, afrikkalaisen sikaruton taudinmäärityskäsikirjan hyväksymisestä ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2003) 1696)	35
Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset	
★ Neuvoston yhteinen toiminta 2003/423/YUTP, annettu 5 päivänä kesäkuuta 2003, Euroopan unionin sotilasoperaatiosta Kongon demokraattisessa tasavallassa	50

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 985/2003,**annettu 5 päivänä kesäkuuta 2003,****Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan magnesiumoksidin tuonnissa neuvoston asetuksella (EY) N:o 1334/1999 käyttöön otettujen polkumyyntitoimenpiteiden muuttamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 11 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka tämä on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY**1. Voimassa olevat toimenpiteet**

- (1) Neuvosto otti kesäkuussa 1999 asetuksella (EY) N:o 1334/1999⁽²⁾ käyttöön lopulliset polkumyöntitullit Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan magnesiumoksidin tuonnissa. Tullia sovelletaan vähimmäistuontihintana.

2. Aloittaminen

- (2) Komissio ilmoitti 13 päivänä kesäkuuta 2002 *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaistulla ilmoituksella⁽³⁾, jäljempänä 'tarkastelun vireillepanoa koskeva ilmoitus', panevansa perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan nojalla vireille Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan magnesiumoksidin tuontiin sovellettavien polkumyyntitoimenpiteiden osittaisen välivaiheen tarkastelun.
- (3) Komissio pani tarkastelun vireille omasta aloitteestaan tutkiakseen voimassa olevien toimenpiteiden asianmukaisuutta. Voimassa olevissa, vähimmäistuontihintana sovellettavissa toimenpiteissä ei erotella etuyhteydessä oleville ja etuyhteydettömille osapuolille suuntautuvaa myyntiä tai yhteisöön suuntautuvaa suoraa myyntiä ja välillistä myyntiä eli myyntiä, joka ei tapahdu suoraan kyseisessä maassa olevan viejän ja yhteisössä olevan tuojan välillä.

Myynnin eri tyyppien erottelun puute saattaa johtaa toimenpiteiden kiertämiseen. Osapuolet voivat määrätä tuontihinnan keinotekoisesti korkeaksi yhteisöön tuotaessa polkumyöntitullien välttämiseksi. Tämä keinotekoisesti korkea hinta voidaan saavuttaa etuyhteydessä olevien osapuolten sopimuksella tai hinnan nousua peräkkäisten myyntien takia ennen tullausta.

- (4) Näin ollen vaikuttaa siltä, ettei voimassa oleva toimenpide ole riittävä vastapaino vahinkoa aiheuttavalle polkumyynnille.

- (5) Voimassa olevassa toimenpiteessä ei ole myöskään otettu huomioon tilanteita, joissa tuontitavarat ovat vahingoittuneet ennen vapaaseen liikkeeseen luovuttamista yhteisössä. Tältä osin olisi huomattava, että koska toimenpiteiden ei ole tarkoitus olla voimakkaampia kuin on tarpeen vahingon poistamiseksi, mahdollinen arvon aleneminen vahinkotapauksissa ennen vapaaseen liikkeeseen luovutusta yhteisössä olisi otettava asianmukaisesti huomioon.

3. Tutkimus

- (6) Komissio ilmoitti tarkastelun vireillepanosta virallisesti niille vientiä harjoittaville tuottajille, tuojille ja käyttäjille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä niiden järjestöille, asianomaisen viejään edustajille ja yhteisön tuottajille.

- (7) Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi tarkastelun vireillepanoa koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa.

- (8) Yksi kyseisen maan kauppakamari sekä yhteisön tuottajien ja tuojien/kauppiaiden järjestö esittivät kantansa kirjallisesti. Kaikille osapuolille, jotka olivat sitä edellä mainitun määräajan kuluessa pyytäneet ja osoittaneet, että niiden kuulemiseen oli olemassa erityisiä syitä, annettiin tilaisuus tulla kuulluiksi.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1972/2002 (EYVL L 305, 7.11.2002, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 159, 25.6.1999, s. 1.

⁽³⁾ EYVL C 140, 13.6.2002, s. 6.

- (9) Komissio hankki ja tarkasti kaikki voimassa olevien toimenpiteiden asianmukaisuuden määrittämistä varten tarpeellisina pitämänsä tiedot.

B. MYYNTI ETUYHTEYDESSÄ OLEVILLE JA ETUYHTEYDETTÖMILLE OSAPUOLILLE

- (10) Viedessään etuyhteydessä oleville yrityksille yhteisössä toimenpiteiden kohteena olevat viejät voivat laskuttaa vähimmäistuontihintaa korkeamman hinnan ja hyvittää sen tulli-ilmoituksen tekemisen jälkeen. Tämä voi tehdä vähimmäistuontihinnasta tehottoman, koska se saattaa merkitä sitä, että asianomaista tuotetta tuodaan yhteisöön edelleen vähimmäistuontihintaa alempaan hintaan. Tämä saattaa johtaa sellaiseen myöhempään jälleenmyyntihintaan yhteisössä, joka estää toimenpiteen aiotun vaikutuksen saavuttamisen eli polkumyynnin vahingollisen vaikutuksen poistamisen.
- (11) Jos taas Kiinassa sijaitsevien viejien myyntiin etuyhteydessä oleville tuojille yhteisössä sovellettaisiin arvotullia, tämä tullin kiertämistä koskeva vakava vaara, joka liittyy etuyhteydessä olevien osapuolten väliseen kauppaan, pienenesi huomattavasti ja mahdollinen hintakeinottelu olisi helpommin havaittavissa. Arvotulli vahvistetaan suhteessa arvoon yhteisön tullikoodeksissa⁽¹⁾ vahvistettujen yhteisöön tuotavien tavaroiden tullausarvon määrittämistä koskevien sääntöjen mukaisesti. Etuyhteydettömien osapuolten välisistä liiketoimista yhteisön tullikoodeksissa oletetaan, että tuotujen tavaroiden tullausarvo on tavallisesti sama kuin niiden kauppa-arvo. Jotta tulli voisi hyväksyä kauppa-arvon etuyhteydessä olevien osapuolten välisissä liiketoimissa, viejän on osoitettava, että kyseinen arvo on lähellä tullikoodeksin 30 artiklassa tarkoitettua kauppa-arvoa. Näin määritettyjen kauppa-arvojen mahdollisten aliarviointien havaitseminen kuuluu tulliviranomaisten päivittäisiin tehtäviin. Jos tulliviranomaiset havaitsevat keinotekoisien alhaisen kauppahinnan etuyhteydessä olevien osapuolten välisissä liiketoimissa, ne laskevat uuden tullausarvon, joka on korkeampi. Yhteisön tullilainsäädännössä⁽²⁾ määritellään kattavasti etuyhteydessä olevat osapuolet tullitarkoituksia varten. Näin ollen tulliviranomaisten rutiinitehtäviin kuuluu sen määrittäminen, tapahtuuko liiketoimi etuyhteydessä olevien osapuolten välillä, joten tulliviranomaiset kykenevät hyvin tunnistamaan asianomaisella tuotteella kauppaa käyvien osapuolten aseman. Jos sovelletaan arvotullia, tulliviranomaiset kykenevät siis havaitsemaan sääntöjenvastaisen arvoilmoituksen etuyhteydessä olevien osapuolten välisessä kaupassa, mikä tekee tullin kiertämisestä vaikeampaa.
- (12) Maksettavan tullin määrä perustuu kauppa-arvoon. Jos osapuolet alentavat kauppa-arvoa, tällä on vaikutusta tuleviin tarkasteluihin absorptiotutkimus mukaan luet-

tuna, koska matalat kauppa-arvot otetaan perustaksi uutta vientihintaa määritettäessä, jolloin polkumyyntimarginaali saattaisi kasvaa. Arvotullien tapauksessa (matalat) kauppa-arvot näkyvät asianomaisissa kuljetusasiakirjoissa.

- (13) Lopuksi olisi myös pantava merkille, että etuyhteydessä olevilla osapuolilla on suurempi ylläike hintakeinotteluun vähimmäistuontihinnan tapauksessa. Käytettäessä vähimmäistuontihintaa hintakeinottelu voi johtaa polkumyyntitullin välttämiseen kokonaan. Arvotullin tapauksessa mahdollinen hintakeinottelu johtaa ainoastaan tullin alenemiseen, koska tullia kannetaan tietty prosenttiosuus veloitetusta hinnasta. Keinottelun vaara on siksi suurempi vähimmäistuontihintaa sovellettaessa kuin arvotullia sovellettaessa.
- (14) Yhteisön tuottajat pyysivät, että toimenpiteiden muotoa ei muutettaisi etuyhteydessä olevien tuojien liiketoimien osalta. Ne väittivät, että siitä aiheutuisi se vaara, että kansalliset tulliviranomaiset eivät kykenisi asianmukaisesti arvioimaan etuyhteydessä olevien tuojien asemaa. Väitettiin, että tämän seurauksena etuyhteydettömät tuojat saattaisivat perusteettomasti tekeytyä etuyhteydessä oleviksi tuojiksi, jotta niihin sovellettaisiin arvotullia vähimmäistuontihinnan sijasta. Tulliviranomaiset kykenevät kuitenkin, kuten edellä on mainittu, tunnistamaan asianomaisten osapuolten aseman. Lisäksi tullin vaikutus on sama sen muodosta — vähimmäistuontihinta tai arvotulli — riippumatta eli vahingollisen polkumyynnin vaikutusten poistaminen. Näistä syistä tullilla on sama vaikutus siinäkin epätodennäköisessä tapauksessa, että tuojat tekeytyisivät totuuden vastaisesti etuyhteydessä oleviksi, mutta tullin kiertämisen vaara olisi kaikkiaan vähäisempi.
- (15) Tästä johtuen päätellään myös, että jos Kiinassa sijaitsevien viejien myynnissä etuyhteydessä oleville osapuolille yhteisössä sovelletaan arvotullia, tullin kiertämisen vaara on paljon pienempi. Tämän vuoksi yhteisön tuottajien pyyntö olla muuttamatta toimenpiteiden muotoa etuyhteydessä olevien tuojien osalta hylätään.

- (16) Yhteisön tuottajat väittivät myös, että asetuksen (EY) N:o 1334/1999 artiklaosassa tehty hinnan määrittely ”vapaasti yhteisön rajalla -nettohinnaksi” antaa tuojille edelleen mahdollisuuden tullata tavarat lopullisen asiakkaan varastossa siten, että mukaan luetaan kaikki logistiikkakustannukset, joita aiheutuu vapaasti ulkona CIF-hinnan ja vapaasti lopullisella asiakkaalla -hinnan välillä, jolloin tuontihinta voi olla keinotekoisesti korkea. Tämän vuoksi sanamuodoksi pyydettiin vaihtamaan ”vapaasti yhteisön satamassa”.

⁽¹⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annettu komission asetus (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 444/2002 (EYVL L 68, 12.3.2002, s. 11).

- (17) Tullausarvo, joka saadaan määritelmää ”vapaasti yhteisön rajalla -nettohinta” käyttämällä, sisältää kuitenkin ainoastaan tuotujen tavaroiden kuljetus- ja vakuutuskustannukset sekä tuotujen tavaroiden kuljetukseen yhteisön tullialueella olevaan tuontipaikkaan liittyvät lastaus- ja käsittelykustannukset. Näin ollen mukaan ei lasketa kustannuksia, jotka syntyvät tuonnin jälkeen, kun tavarat kuljetetaan rajalta lopulliselle asiakkaalle, joten pyyntö hylätään perusteettomana.
- (18) Yhteisön tuotannonala väitti myös, että toimenpiteiden absorption välttämiseksi toimenpiteiden muodoksi pitäisi valita kaksi tullia eli vähimmäistuontihinta tai arvotulli, joista korkeampaa sovellettaisiin mahdollisen hintakeinottelun välttämiseksi. Väitettä ei perusteltu, joten se hylätään.
- (19) Eräs kauppakamari väitti, että kaikki vähintään vähimmäistuontihintaan tehtävät liiketoimet olisivat riittäviä vahingon poistamiseksi siitä riippumatta, onko toimen kohteena etuysteydessä oleva vai etuysteydetön osapuoli. Jos vähintään vähimmäistuontihinnan suuruisen hintaan sovelletaan arvotullia, suoja ylittää vahingon poistamiseksi välttämättömän tason.
- (20) Tältä osin korostetaan, että tullin vaikutus on sama sen muodosta — vähimmäistuontihinta tai arvotulli — riippumatta eli vahingollisen polkumyynnin vaikutusten poistaminen. Ei myöskään ehdoteta, että arvotullia sovellettaisiin vähimmäistuontihinnan lisäksi vaan sen sijasta. Lisäksi kuten edellä on osoitettu, polkumyynnitoimenpiteiden soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden viejät voisivat helposti laskuttaa keinotekoisen korkean (eli vähimmäistuontihintaa korkeamman) hinnan, kun ne vievät etuysteydessä oleviin yrityksiin yhteisössä, ja hyvittää tämän hinnan jälkikäteen tulli-ilmoituksen tekemisen jälkeen. Tämä saattaa tehdä vähimmäistuontihinnasta merkityksettömän, jolloin myöhemmät jälleennyntihinnat yhteisössä eivät ehkä saavuta toimenpiteen aiottua tavoitetta. Näistä syistä ja ottaen huomioon vakavan hintakeinottelun vaaran etuysteydessä olevien osapuolten välisessä myynnissä, kauppakamarin väite hylätään.
- (22) Yksi tuoja väitti, että suoraa ja välillistä myyntiä yhteisöön ei pitäisi erottaa toisistaan, koska se johtaisi eri tuojien eriarvoiseen kohteluun. Esimerkiksi tuojat, jotka ostavat tuotetta kolmansissa maissa olevien kauppiaiden välityksellä, olisivat epäedullisemmassa asemassa kuin tuojat, jotka ostavat tuotetta suoraan asianomaisessa maassa olevalta viejältä, vaikka kaikki asianomaiset yritykset olisivat etuysteydettömiä.
- (23) Ensiksi olisi muistettava, että molemmat tullilajit vaikuttavat siten, että ne poistavat vahingollisen polkumyynnin vaikutukset, ja niiden määrä on siis sama. Lisäksi suoran ja välillisen myynnin erottamisen syynä on tarve vähentää hintakeinottelun vaaraa. Vaaran katsotaan olevan olemassa kaikissa tapauksissa, joissa myynti ei tapahdu suoraan Kiinassa sijaitsevalta viejältä etuysteydettömälle tuojalle yhteisössä, koska mukana on useampia osapuolia ja tulliviranomaisten on vaikeampi tarkastaa koko tapahtumaketjua, jos myynti tapahtuu kolmansissa maissa olevien kauppiaiden välityksellä. Vaaran vakavuutta painotetaan Euroopan tilintarkastustuomioistuimen vuoden 2000 vuosikertomuksen ⁽¹⁾ päätelmissä. Johtuen välillisessä myynnissä olevasta vakavasta hintakeinottelun vaarasta, joka katsotaan suuremmaksi kuin kolmansista maista tuotetta hankkiville tuojille mahdollisesti aiheutuva haitta, tuojan väite hylätään.
- (24) Tämän vuoksi päätellään, että Kiinassa sijaitsevien viejien suoraan myyntiin yhteisössä olevalle etuysteydettömälle osapuolelle on sovellettava edelleen vähimmäistuontihintaa, joka todettiin alkuperäisessä tutkimuksessa soveltuvaksi toimenpiteeksi. Kaikissa muissa tapauksissa sovelletaan hintakeinottelun vaaran välttämiseksi kuitenkin aiemmin määriteltyä 27,1 prosentin ⁽²⁾ arvo-tullia.

D. VAHINGOITTUNEET TAVARAT

C. SUORA/VÄLILLINEN MYynti ETUYSTEYDETTÖMIEN OSAPUOLTEN VÄLILLÄ

- (21) Etuysteydettömien osapuolten välillä olisi erotettava myös suora myynti (joka tapahtuu yhteisössä olevan tuojan ja asianomaisessa maassa olevan viejän välillä) ja välillinen myynti (eli muu kuin myynti asianomaisessa maassa olevalta viejältä suoraan yhteisössä olevalle tuojalle), koska jälkimmäisessä tapauksessa on sama hintakeinottelun vaara.
- (26) Niiden vahingoittuneiden tavaroiden osalta, joihin sovelletaan vähimmäistuontihintaa, kannettavaa tullia, joka on vähimmäistuontihinnan ja vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinnan välinen erotus, ei automaattisesti alenneta. Niinpä jos vahingoittumattomiin tavaroihin sovellettavaa vähimmäishintaa sovellettaisiin myös vahingoittuneisiin tavaroihin, toimenpiteet ylittäisivät vahingon korjaamiseksi välttämättömän tason.

⁽¹⁾ EYVL C 359, 15.12.2001, s. 1, johdanto-osan 1.31 ja 1.35 kappale.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 1473/93 (EYVL L 145, 17.6.1993, s. 1).

- (27) Jotta edellä kuvattu tilanne voitaisiin välttää, vähimmäistuontihintaa olisi vahingoittuneiden tavaroiden osalta alennettava prosenttimäärällä, joka vastaa tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan suhteutusta. Tällöin maksettava tulli on samansuuruinen kuin alennetun vähimmäistuontihinnan ja alennetun vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinnan erotus.
- (28) Yhteisön tuottajat väittivät, että petosten välttämiseksi riippumattoman asiantuntijan olisi määritettävä vahingoittuneiden tavaroiden tullausarvo.
- (29) Vahingoittuneiden ja vahingoittumattomien tavaroiden arvon määrittävät yhteisön tullikoodeksissa asetettujen ja vakiintuneiden sääntöjen mukaisesti tulliviranomaiset. Näiden riittävän puolueettomuuden takaavien sääntöjen vuoksi ei katsota tarpeelliseksi antaa aiheesta erityissäännöksiä. Näin ollen pyyntö hylätään.
- (30) Koska asianomaiset osapuolet eivät ole esittäneet perusteltuja vastaväitteitä, päätellään, että tapauksissa, joissa tavarat ovat vahingoittuneet ennen vapaaseen liikkeeseen luovuttamista, kannettavan tullin määrän olisi oltava sama kuin alennetun vähimmäistuontihinnan ja alennetun vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinnan välinen erotus,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1334/1999 1 artiklan 2 kohta seuraavasti:

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 5 päivänä kesäkuuta 2003.

"2. Polkumyyntitullin määrä on:

- a) vähimmäistuontihinnan 112 euroa tonnilta ja vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinnan välinen erotus kaikissa tapauksissa, joissa jälkimmäinen on:
- alhaisempi kuin vähimmäistuontihinta, ja
 - määritetty Kiinan kansantasavallassa sijaitsevan viejän yhteisössä olevalle etuyhteydettömälle osapuolelle suoraan laatiman laskun perusteella (Taric-lisäkoodi A420);
- b) nolla, jos vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinta on määritetty Kiinan kansantasavallassa sijaitsevan viejän yhteisössä olevalle etuyhteydettömälle osapuolelle suoraan laatiman laskun perusteella ja se on vähintään vähimmäistuontihinnan (112 euroa tonnilta) suuruinen (Taric-lisäkoodi A420);
- c) 27,1 prosentin arvotullin suuruinen kaikissa tapauksissa, jotka eivät kuulu a ja b alakohdan soveltamisalaan (Taric-lisäkoodi A999).

Jos polkumyyntitulli määritetään 1 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti ja tavarat ovat vahingoittuneet ennen niiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen, mistä syystä niistä tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa hintaa on suhteutettu tullausarvon määrittämiseksi komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 145 artiklan mukaisesti, edellä vahvistettua vähimmäistuontihintaa alennetaan prosenttimäärällä, joka vastaa tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan suhteutusta. Tällöin maksettava tulli on samansuuruinen kuin alennetun vähimmäistuontihinnan ja alennetun vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinnan erotus."

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. STRATAKIS

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 986/2003,**annettu 5 päivänä kesäkuuta 2003,****Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan perkipoltetun (sintraturun) magnesiummoksidin tuonnissa asetuksella (EY) N:o 360/2000 käyttöön otettujen polkumyynnitoimenpiteiden muuttamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ⁽¹⁾, jäljempänä "perusasetus", ja erityisesti sen 11 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka tämä on tehnyt neuvoo-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

(4) Näin ollen vaikuttaa siltä, ettei voimassa oleva toimenpide ole riittävä vastapaino vahinkoa aiheuttavalle polkumyynnille.

(5) Voimassa olevassa toimenpiteessä ei ole myöskään otettu huomioon tilanteita, joissa tuontitavarat ovat vahingoittuneet ennen vapaaseen liikkeeseen luovuttamista yhteisössä. Tältä osin olisi huomattava, että koska toimenpiteiden ei ole tarkoitus olla voimakkaampia kuin on tarpeen vahingon poistamiseksi, mahdollinen arvon aleneminen vahinkotapauksissa ennen vapaaseen liikkeeseen luovutusta yhteisössä olisi otettava asianmukaisesti huomioon.

A. MENETTELY**1. Voimassa olevat toimenpiteet**(1) Neuvosto otti helmikuussa 2000 asetuksella (EY) N:o 360/2000 ⁽²⁾ käyttöön lopulliset polkumyynnit Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan perkipoltetun (sintraturun) magnesiummoksidin tuonnissa. Tullia sovelletaan vähimmäistuontihintana.**2. Vireillepano**(2) Komissio ilmoitti 13 päivänä kesäkuuta 2002 *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaistulla ilmoituksella ⁽³⁾, jäljempänä "tarkastelun vireillepanoa koskeva ilmoitus", panevansa perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan nojalla vireille Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan perkipoltetun (sintraturun) magnesiummoksidin tuontiin sovellettavien polkumyynnitoimenpiteiden osittaisen välivaiheen tarkastelun.

(3) Komissio pani tarkastelun vireille omasta aloitteestaan tutkiakseen voimassa olevien toimenpiteiden asianmukaisuutta. Voimassa olevissa, vähimmäistuontihintana sovellettavissa toimenpiteissä ei erotella etuyhteydessä oleville ja etuyhteydettömille osapuolille suuntautuvaa myyntiä tai yhteisöön suuntautuvaa suoraa myyntiä ja välillistä myyntiä eli myyntiä, joka ei tapahdu suoraan kyseisessä maassa olevan viejän ja yhteisössä olevan tuojan välillä. Myynnin eri tyyppien erottelun puute saattaa johtaa toimenpiteiden kiertämiseen. Osapuolet voivat määrätä tuontihinnan keinotekoisesti korkeaksi yhteisöön tuotaessa polkumyynnit välttämiseksi. Tämä keinotekoisesti korkea hinta voidaan saavuttaa etuyhteydessä olevien osapuolten sopimuksella tai hinnan nousua peräkkäisten myyntien takia ennen tullausta.

3. Tutkimus

(6) Komissio ilmoitti tarkastelun vireillepanosta virallisesti niille vientiä harjoittaville tuottajille, tuojille ja käyttäjille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä niiden järjestöille, asianomaisen viejän edustajille ja yhteisön tuottajille.

(7) Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi tarkastelun vireillepanoa koskevassa ilmoituksessa asetussa määräajassa.

(8) Yksi kyseisen maan kauppakamari sekä yhteisön tuottajat ja tuojat/kauppiat esittivät kantansa kirjallisesti. Kaikille osapuolille, jotka olivat sitä määräajan kuluessa pyytäneet ja osoittaneet, että niiden kuulemiseen oli olemassa erityisiä syitä, annettiin mahdollisuus tulla kuulluiksi.

(9) Komissio hankki ja tarkasti kaikki voimassa olevien toimenpiteiden asianmukaisuuden määrittämistä varten tarpeellisina pitämänsä tiedot.

B. MYNTI ETUYHTEYDESSÄ OLEVILLE JA ETUYHTEYDETTÖMILLE OSAPUOLILLE

(10) Viedessään etuyhteydessä oleville yrityksille yhteisössä toimenpiteiden kohteena olevat viejät voivat laskuttaa vähimmäistuontihintaa korkeamman hinnan ja hyvittää sen tulli-ilmoituksen tekemisen jälkeen. Tämä voi tehdä vähimmäistuontihinnasta tehottoman, koska se saattaa merkitä sitä, että asianomaista tuotetta tuodaan yhteisöön edelleen vähimmäistuontihintaa alempaan hintaan. Tämä saattaa johtaa sellaiseen myöhempään jälleenmyyntihintaan yhteisössä, joka estää toimenpiteen aiotun vaikutuksen saavuttamisen eli polkumyynnin vahingollisen vaikutuksen poistamisen.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1972/2002 (EYVL L 305, 7.11.2002, s. 1).⁽²⁾ EYVL L 46, 18.2.2000, s. 1.⁽³⁾ EYVL C 140, 13.6.2002, s. 4.

- (11) Jos taas Kiinassa sijaitsevien viejien myyntiin etuyhteydessä oleville tuojille yhteisössä sovellettaisiin arvotullia, tämä tullin kiertämistä koskeva vakava vaara, joka liittyy etuyhteydessä olevien osapuolten väliseen kauppaan, pienenisi huomattavasti, ja mahdollinen hintakeinottelu olisi helpommin havaittavissa. Arvotulli vahvistetaan suhteessa arvoon yhteisön tullikoodeksissa ⁽¹⁾ vahvistettujen yhteisöön tuotavien tavaroiden tullausarvon määrittämistä koskevien sääntöjen mukaisesti. Etuyhteydettömien osapuolten välisistä liiketoimista yhteisön tullikoodeksissa oletetaan, että tuotujen tavaroiden tullausarvo on tavallisesti sama kuin niiden kauppa-arvo. Jotta tulli voisi hyväksyä kauppa-arvon etuyhteydessä olevien osapuolten välisissä liiketoimissa, viejän on osoitettava, että kyseinen arvo on lähellä tullikoodeksin 30 artiklassa tarkoitettua kauppa-arvoa. Näin määritettyjen kauppa-arvojen mahdollisten aliarviointien havaitseminen kuuluu tulliviranomaisten päivittäisiin tehtäviin. Jos tulliviranomaiset havaitsevat keinotekoisen alhaisen kauppahinnan etuyhteydessä olevien osapuolten välisissä liiketoimissa, ne laskevat uuden tullausarvon, joka on korkeampi. Yhteisön tullilainsäädännössä ⁽²⁾ määritellään kattavasti etuyhteydessä olevat osapuolet tullitarkoituksia varten. Näin ollen tulliviranomaisten rutiinitehtäviin kuuluu sen määrittäminen, tapahtuuko liiketoimi etuyhteydessä olevien osapuolten välillä, joten tulliviranomaiset kykenevät hyvin tunnistamaan asianomaisella tuotteella kauppaa käyvien osapuolten aseman. Jos sovelletaan arvotullia, tulliviranomaiset kykenevät siis havaitsemaan sääntöjenvastaisen arvoilmoituksen etuyhteydessä olevien osapuolten välisessä kaupassa, mikä tekee tullin kiertämisestä vaikeampaa.
- (12) Maksettavan tullin määrä perustuu kauppa-arvoon. Jos osapuolet alentavat kauppa-arvoa, tällä on vaikutusta tuleviin tarkasteluihin absorptiotutkimus mukaan luetuna, koska matalat kauppa-arvot otetaan perustaksi uutta vientihintaa määritettäessä, jolloin polkumyymintmarginaali saattaisi kasvaa. Arvotullien tapauksessa (matalat) kauppa-arvot näkyvät asianomaisissa kuljetusasiakirjoissa.
- (13) Lopuksi olisi myös pantava merkille, että etuyhteydessä olevilla osapuolilla on suurempi ylyke hintakeinotteluun vähimmäistuontihinnan tapauksessa. Käytettäessä vähimmäistuontihintaa hintakeinottelu voi johtaa polkumyynitullin välttämiseen kokonaan. Arvotullin tapauksessa mahdollinen hintakeinottelu johtaa ainoastaan tullin alenemiseen, koska tullia kannetaan tietty prosent-
- tiosuus veloitetusta hinnasta. Keinottelun vaara on siksi suurempi vähimmäistuontihintaa sovellettaessa kuin arvotullia sovellettaessa.
- (14) Yhteisön tuottajat pyysivät, että toimenpiteiden muotoa ei muutettaisi etuyhteydessä olevien tuojien liiketoimien osalta. Ne väittivät, että siitä aiheutuisi se vaara, että kansalliset tulliviranomaiset eivät kykenisi asianmukaisesti arvioimaan etuyhteydessä olevien tuojien asemaa. Väitettiin, että tämän seurauksena etuyhteydettömät tuojat saattaisivat perusteettomasti tekeytyä etuyhteydessä oleviksi tuojiksi, jotta niihin sovellettaisiin arvotullia vähimmäistuontihinnan sijasta. Tulliviranomaiset kykenevät kuitenkin, kuten edellä on mainittu, tunnistamaan asianomaisten osapuolten aseman. Lisäksi tullin vaikutus on sama sen muodosta — vähimmäistuontihinta tai arvotulli — riippumatta eli vahingollisen polkumyynnin vaikutusten poistaminen. Näistä syistä tullilla on sama vaikutus siinäkin epätodennäköisessä tapauksessa, että tuojat tekeytyisivät totuuden vastaisesti etuyhteydessä oleviksi, mutta tullin kiertämisen vaara olisi kaikkiaan vähäisempi.
- (15) Tästä johtuen päätellään myös, että jos Kiinassa sijaitsevien viejien myynnissä etuyhteydessä oleville osapuolille yhteisössä sovelletaan arvotullia, tullin kiertämisen vaara on paljon pienempi. Tämän vuoksi yhteisön tuottajien pyyntö olla muuttamatta toimenpiteiden muotoa etuyhteydessä olevien tuojien osalta hylätään.
- (16) Yhteisön tuottajat väittivät myös, että asetuksen (EY) N:o 360/2000 artiklaosassa tehty hinnan määrittely ”vapaasti yhteisön rajalla -nettohinnaksi” antaa tuojille edelleen mahdollisuuden tullata tavarat lopullisen asiakkaan varastossa siten, että mukaan luetaan kaikki logistiikkakustannukset, joita aiheutuu vapaasti ulkona CIF-hinnan ja vapaasti lopullisella asiakkaalla -hinnan välillä, jolloin tuontihinta voi olla keinotekoisen korkea. Tämän vuoksi sanamuodoksi pyydettiin vaihtamaan ”vapaasti yhteisön satamassa”.
- (17) Tullausarvo, joka saadaan määritelmää ”vapaasti yhteisön rajalla -nettohinta” käyttämällä, sisältää kuitenkin ainoastaan tuotujen tavaroiden kuljetus- ja vakuutus-kustannukset sekä tuotujen tavaroiden kuljetukseen yhteisön tullialueella olevaan tuontipaikkaan liittyvät lastaus- ja käsittelykustannukset. Näin ollen mukaan ei lasketa kustannuksia, jotka syntyvät tuonnin jälkeen, kun tavarat kuljetetaan rajalta lopulliselle asiakkaalle, joten pyyntö hylätään perusteettomana.

⁽¹⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annettu komission asetus (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 444/2002 (EYVL L 68, 12.3.2002, s. 11).

- (18) Yhteisön tuotannonala väitti myös, että toimenpiteiden absorption välttämiseksi toimenpiteiden muodoksi pitäisi valita kaksi tullia eli vähimmäistuontihinta tai arvotulli, joista korkeampaa sovellettaisiin mahdollisen hintakeinottelun välttämiseksi. Väitettä ei perusteltu, joten se hylätään.
- (19) Eräs kauppakamari väitti, että kaikki vähintään vähimmäistuontihintaan tehtävät liiketoimet olisivat riittäviä vahingon poistamiseksi siitä riippumatta, onko toimen kohteena etuyhteydessä oleva vai etuyhteydetön osapuoli. Jos vähintään vähimmäistuontihinnan suuruisen hintaan sovelletaan arvotullia, suoja ylittää vahingon poistamiseksi välttämättömän tason.
- (20) Tältä osin korostetaan, että tullin vaikutus on sama sen muodosta — vähimmäistuontihinta tai arvotulli — riippumatta eli vahingollisen polkumyynnin vaikutusten poistaminen. Ei myöskään ehdoteta, että arvotullia sovellettaisiin vähimmäistuontihinnan lisäksi vaan sen sijasta. Lisäksi kuten edellä on osoitettu, polkumyyntitoimenpiteiden soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden viejät voisivat helposti laskuttaa keinotekoisen korkean (eli vähimmäistuontihintaa korkeamman) hinnan, kun ne vievät etuyhteydessä oleviin yrityksiin yhteisössä, ja hyvittää tämän hinnan jälkikäteen tulli-ilmoituksen tekemisen jälkeen. Tämä saattaa tehdä vähimmäistuontihinnasta merkityksettömän, jolloin myöhemmät jälleennyntihinnat yhteisössä eivät ehkä saavuta toimenpiteen aiottua tavoitetta. Näistä syistä ja ottaen huomioon vakavan hintakeinottelun vaaran etuyhteydessä olevien osapuolten välisessä myynnissä, kauppakamarin väite hylätään.

C. SUORA/VÄLILLINEN MYynti ETUYHTEYDETTÖMIEN OSAPUOLTEN VÄLILLÄ

- (21) Etuyhteydettömien osapuolten välillä olisi erotettava myös suora myynti (joka tapahtuu yhteisössä olevan tuojan ja asianomaisessa maassa olevan viejän välillä) ja välillinen myynti (eli muu kuin myynti asianomaisessa maassa olevalta viejältä suoraan yhteisössä olevalle tuojalle), koska jälkimmäisessä tapauksessa on sama hintakeinottelun vaara.
- (22) Yksi tuoja väitti, että suoraa ja välillistä myyntiä yhteisöön ei pitäisi erottaa toisistaan, koska se johtaisi eri tuojien eriarvoiseen kohteluun. Esimerkiksi tuojat, jotka ostavat tuotetta kolmansissa maissa olevien kauppiaiden välityksellä, olisivat epäedullisemmassa asemassa

kuin tuojat, jotka ostavat tuotetta suoraan asianomaisessa maassa olevalta viejältä, vaikka kaikki asianomaiset yritykset olisivat etuyhteydettömiä.

- (23) Ensiksi olisi muistettava, että molemmat tullilajit vaikuttavat siten, että ne poistavat vahingollisen polkumyynnin vaikutukset, ja niiden määrä on siis sama. Lisäksi suoran ja välillisen myynnin erottamisen syynä on tarve vähentää hintakeinottelun vaaraa. Vaaran katsotaan olevan olemassa kaikissa tapauksissa, joissa myynti ei tapahdu suoraan Kiinassa sijaitsevalta viejältä etuyhteydettömälle tuojalle yhteisössä, koska mukana on useampia osapuolia ja tulliviranomaisten on vaikeampi tarkastaa koko tapahtumaketjua, jos myynti tapahtuu kolmansissa maissa olevien kauppiaiden välityksellä. Vaaran vakavuutta painotetaan Euroopan tilintarkastustuomioistuimen vuoden 2000 vuosikertomuksen⁽¹⁾ päätelmissä. Johtuen välillisessä myynnissä olevasta vakavasta hintakeinottelun vaarasta, joka katsotaan suuremmaksi kuin kolmansista maista tuotetta hankkiville tuojille mahdollisesti aiheutuva haitta, tuojan väite hylätään.
- (24) Tämän vuoksi päätellään, että Kiinassa sijaitsevien viejien suoraan myyntiin yhteisössä olevalle etuyhteydettömälle osapuolelle on sovellettava edelleen vähimmäistuontihintaa, joka todettiin alkuperäisessä tutkimuksessa soveltuvaksi toimenpiteeksi. Kaikissa muissa tapauksissa sovelletaan hintakeinottelun vaaran välttämiseksi kuitenkin aiemmin määriteltyä 63,3 prosentin⁽²⁾ arvo-tullia.

D. VAHINGOITTUNEET TAVARAT

- (25) Asetuksen (ETY) N:o 2454/93 145 artiklassa säädetään, että tavaroista tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa hintaa on tullausarvoa määritettäessä suhteutettava, jos tavarat ovat vahingoittuneet ennen niiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen. Näin ollen vahingoittuneista tavaroista kannettava arvotulli noudattaa maksettujen tai maksettavien hintojen alennusta ja kannettavan tullin määrä vähenee automaattisesti.
- (26) Niiden vahingoittuneiden tavaroiden osalta, joihin sovelletaan vähimmäistuontihintaa, kannettavaa tullia, joka on vähimmäistuontihinnan ja vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinnan välinen erotus, ei automaattisesti alenneta. Niinpä jos vahingoittumattomiin tavaroihin sovellettavaa vähimmäishintaa sovellettaisiin myös vahingoittuneisiin tavaroihin, toimenpiteet ylittäisivät vahingon korjaamiseksi välttämättömän tason.

⁽¹⁾ EYVL C 359, 15.12.2001, s. 1, johdanto-osan 1.31 ja 1.35 kappale.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 3386/93 (EYVL L 306, 11.12.1993, s. 16).

- (27) Jotta edellä kuvattu tilanne voitaisiin välttää, vähimmäistuontihintaa olisi vahingoittuneiden tavaroiden osalta alennettava prosenttimäärällä, joka vastaa tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan suhteutusta. Tällöin maksettava tulli on samansuuruinen kuin alennetun vähimmäistuontihinnan ja alennetun vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinnan erotus.
- (28) Yhteisön tuottajat väittivät, että petosten välttämiseksi riippumattoman asiantuntijan olisi määritettävä vahingoittuneiden tavaroiden tullausarvo.
- (29) Vahingoittuneiden ja vahingoittumattomien tavaroiden arvon määrittävät yhteisön tullikoodeksissa asetettujen ja vakiintuneiden sääntöjen mukaisesti tulliviranomaiset. Näiden riittävän puolueettomuuden takaavien sääntöjen vuoksi ei katsota tarpeelliseksi antaa aiheesta erityissäännöksiä. Näin ollen pyyntö hylätään.
- (30) Koska asianomaiset osapuolet eivät ole esittäneet perusteltuja vastaväitteitä, päätellään, että tapauksissa, joissa tavarat ovat vahingoittuneet ennen vapaaseen liikkeeseen luovuttamista, kannettavan tullin määrän olisi oltava sama kuin alennetun vähimmäistuontihinnan ja alennetun vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinnan välinen erotus,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 360/2000 1 artiklan 2 kohta seuraavasti:

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 5 päivänä kesäkuuta 2003.

"2. Polkumyöntitullin määrä on:

- a) vähimmäistuontihinnan 120 euroa tonnilta ja vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinnan välinen erotus kaikissa tapauksissa, joissa jälkimmäinen on:
- alhaisempi kuin vähimmäistuontihinta, ja
 - määritetty Kiinan kansantasavallassa sijaitsevan viejän yhteisössä olevalle etuyhteydettömälle osapuolelle suoraan laatiman laskun perusteella (Taric-lisäkoodi A439);
- b) nolla, jos vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinta on määritetty Kiinan kansantasavallassa sijaitsevan viejän yhteisössä olevalle etuyhteydettömälle osapuolelle suoraan laatiman laskun perusteella ja se on vähintään vähimmäistuontihinnan (120 euroa tonnilta) suuruinen (Taric-lisäkoodi A439);
- c) 63,3 prosentin arvotullin suuruinen kaikissa tapauksissa, jotka eivät kuulu a ja b alakohdan soveltamisalaan (Taric-lisäkoodi A999).

Jos polkumyöntitulli määritetään 1 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti ja tavarat ovat vahingoittuneet ennen niiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen, mistä syystä niistä tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa hintaa on suhteutettu tullausarvon määrittämiseksi asetuksen (ETY) N:o 2454/93 145 artiklan mukaisesti, edellä vahvistettua vähimmäistuontihintaa alennetaan prosenttimäärällä, joka vastaa tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan suhteutusta. Tällöin maksettava tulli on samansuuruinen kuin alennetun vähimmäistuontihinnan ja alennetun vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinnan erotus."

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. STRATAKIS

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 987/2003,
annettu 10 päivänä kesäkuuta 2003,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1947/2002 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 11 päivänä kesäkuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä kesäkuuta 2003.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 299, 1.11.2002, s. 17.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 10 päivänä kesäkuuta 2003 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)		
CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	83,4
	096	83,0
	999	83,2
0707 00 05	052	109,0
	999	109,0
0709 90 70	052	92,0
	999	92,0
0805 50 10	382	63,8
	388	57,5
	528	42,0
	999	54,4
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	80,6
	400	117,1
	404	89,5
	508	80,8
	512	85,6
	528	67,9
	720	107,6
	800	224,9
	804	111,7
	999	107,3
0809 10 00	052	322,6
	999	322,6
0809 20 95	064	261,1
	068	156,6
	400	280,1
	999	232,6

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 988/2003,
annettu 10 päivänä kesäkuuta 2003,
tarjouskilpailun nro 45/2003 EY avaamisesta viininvalmistuksesta peräisin olevan alkoholin
myymiseksi uusiin teollisiin käyttötarkoituksiin**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon viinin yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna viimeksi asetuksella (EY) N:o 806/2003 ⁽²⁾,

ottaa huomioon viinin yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EY) N:o 1493/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä markkinamekanismien osalta 25 päivänä heinäkuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1623/2000 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 625/2003 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 80 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 1623/2000 vahvistetaan muun muassa neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 27, 28 ja 30 artiklassa tarkoitetuilla tislauksilla saatujen, interventioelinten hallussaan pitämien alkoholivarastojen myyntiä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.
- (2) Olisi järjestettävä tarjouskilpailuja viininvalmistuksesta peräisin olevan alkoholin myymiseksi uusiin teollisiin käyttötarkoituksiin, jotta yhteisön viininvalmistuksesta peräisin olevan alkoholin varastot pienentyisivät ja jotta yhteisössä voitaisiin toteuttaa pienimuotoisia teollisuushankkeita tai jalostaa teollisiin tarkoituksiin vietäväksi tarkoitettuja tavaroita. Jäsenvaltioiden varastoima viininvalmistuksesta peräisin oleva alkoholi muodostuu määristä, jotka on saatu viinikaupan yhteisestä järjestämisestä 16 päivänä maaliskuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 822/87 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1677/1999 ⁽⁶⁾, 35 ja 39 artiklassa sekä asetuksen (EY) N:o 1493/1999 27 artiklan tarkoitetuista tislauksista.
- (3) Maatalouden euromääräisestä valuuttajärjestelmästä 15 päivänä joulukuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2799/98 ⁽⁷⁾ voimaantulosta lähtien tarjoushinnat ja vakuudet on ilmoitettava ja maksut suoritettava euroina.
- (4) On aiheellista vahvistaa tarjousten vähimmäishinnat jaoteltuina loppukäyttöluokan mukaan.
- (5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viinin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

1 artikla

Järjestetään tarjouskilpailu nro 45/2003 EY viininvalmistuksesta peräisin olevan alkoholin myymiseksi uusiin teollisiin käyttötarkoituksiin. Alkoholi on peräisin asetuksen (ETY) N:o 822/87 35 ja 39 artiklassa sekä asetuksen (EY) N:o 1493/1999 27 artiklan tarkoitetuista tislauksista, ja se on Ranskan interventioelimen hallussa.

Myytävä määrä on 130 000 hehtolitraa 100 tilavuusprosentin alkoholia. Sammioiden numerot ja varastointipaikat sekä kussakin sammiossa olevan 100 tilavuusprosentin alkoholin määrät ilmoitetaan liitteessä.

2 artikla

Myynti tapahtuu asetuksen (EY) N:o 1623/2000 79, 81, 82, 83, 84, 85, 95, 96, 97, 100 ja 101 artiklan sekä asetuksen (EY) N:o 2799/98 2 artiklan mukaisesti.

3 artikla

Tarjoukset on jätettävä kyseisen alkoholin hallussaan pitävälle interventioelimelle, joka on

Onivins-Libourne, Délégation nationale, 17 avenue de la Ballastière, boîte postale 231, F-33505 Libourne Cedex (puhelin (33-5) 57 55 20 00; teleksi 57 20 25; faksi (33-5) 57 55 20 59),

tai lähetettävä kyseisen interventioelimen osoitteeseen kirjattuna kirjeenä.

Tarjoukset on toimitettava suljetussa kirjekuoressa, jonka päällä on merkintä "Soumission-adjudication en vue de nouvelles utilisations industrielles, n° 45/2003 CE" (Tarjous — uusiin teollisiin käyttötarkoituksiin liittyvä tarjouskilpailu nro 45/2003 EY) ja joka on toisessa, kyseiselle interventioelimelle osoitetussa kirjekuoressa.

Tarjousten on oltava kyseisellä interventioelimellä viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2003 kello 12.00 (Brysselin aikaa).

Jokaisen tarjouksen mukana on oltava todiste siitä, että kyseisen alkoholin hallussaan pitävälle interventioelimelle on annettu osallistumisvakuus, joka on 4 euroa hehtolitralla 100 tilavuusprosentin alkoholia.

⁽¹⁾ EYVL L 179, 14.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 194, 31.7.2000, s. 45.

⁽⁴⁾ EUVL L 90, 8.4.2003, s. 4.

⁽⁵⁾ EYVL L 84, 27.3.1987, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 199, 30.7.1999, s. 8.

⁽⁷⁾ EYVL L 349, 24.12.1998, s. 1.

4 artikla

Tarjousten vähimmäishinta on 7 euroa hehtolitralla 100 tilavuusprosentin alkoholia, joka on tarkoitettu leivontahiivan valmistukseen; 26 euroa hehtolitralla 100 tilavuusprosentin alkoholia, joka on tarkoitettu vietäväksi tarkoitettujen amiinien ja kloraalien kaltaisten kemikaalien valmistukseen; 32 euroa hehtolitralla 100 tilavuusprosentin alkoholia, joka on tarkoitettu vietäväksi tarkoitettun kölninveden valmistukseen, ja 7,5 euroa hehtolitralla 100 tilavuusprosentin alkoholia, joka on tarkoitettu muihin teollisiin käyttötarkoituksiin.

5 artikla

Näytteiden ottoa koskevat muodollisuudet on määriteltä asetuksen (EY) N:o 1623/2000 98 artiklassa. Näytteiden hinta on 10 euroa litralta.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä kesäkuuta 2003.

Interventioelimen on annettava kaikki tarvittavat myytävien alkoholien ominaisuuksia koskevat tiedot.

6 artikla

Suoritusvakuus on 30 euroa hehtolitralla 100 tilavuusprosentin alkoholia.

7 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

TARJOUSKILPAILU NRO 45/2003 EY ALKOHOLIN MYYMISEKSI UUSIIN TEOLLISIIN KÄYTTÖTARKOITUKSIIN

Myytävän alkoholin varastointipaikka, määrä ja ominaisuudet

Jäsenvaltio	Sijainti	Sammion numero	Määrä hehtolitroina 100 tilavuusprosentin alkoholia	Viittaus asetuksen (ETY) N:o 822/87 ja (EY) N:o 1493/1999 artiklaan	Alkoholi-tyyppi	Alkoholi-pitoisuus tilavuusprosentteina
Ranska	Onivins-Longuefuye F-53200 Longuefuye	8	22 345	27	raaka	+ 92
		7	22 530	27	raaka	+ 92
		12	22 380	27	raaka	+ 92
		13	22 360	27	raaka	+ 92
		19	13 225	27	raaka	+ 92
		16	3 490	39	raaka	+ 92
		13	160	35	raaka	+ 92
		7	23 510	27	raaka	+ 92
	Onivins-Port La Nouvelle Av. Adolphe Turrel BP 62 F-11210 Port La Nouvelle					
	Yhteensä		130 000			

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 989/2003,
annettu 10 päivänä kesäkuuta 2003,
asetuksen (EY) N:o 668/2001 muuttamisesta Saksan interventioelimen hallussa olevan ohran vientiä
koskevan pysyvän tarjouskilpailun kohteena olevan määrän nostamisen osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (ETY) N:o 2131/93 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1630/2000 ⁽⁴⁾, vahvistetaan interventioelinten hallussaan pitämien viljojen myyntiin saattamisen menettelyt ja edellytykset.
- (2) Komission asetuksella (EY) N:o 668/2001 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 937/2003 ⁽⁶⁾, avattiin pysyvä tarjouskilpailu Saksan interventioelimen hallussaan pitämän 3 800 088 ohra-tonnin vientiä varten.
- (3) Saksa on ilmoittanut komissiolle interventioelimensä aikomuksesta lisätä 499 361 tonnilla vientiä varten tarjouskilpailutettavaa määrää. Saksan esittämä pyyntö olisi hyväksyttävä markkinatilanteen perusteella.
- (4) Tarjouskilpailutettavien määrien kasvun perusteella vaikuttaa tarpeelliselta muuttaa viipymättä alueiden ja varastoitujen määrien luetteloa.

(5) Näin ollen on syytä muuttaa asetus (EY) N:o 668/2001.

(6) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 668/2001 seuraavasti:

1) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

"2 artikla

1. Tarjouskilpailu koskee enintään 4 299 449:ää ohra-tonnia, joka viedään kaikkiin kolmansiin maihin lukuun ottamatta Bulgariaa, Kanadaa, Kyprosta, Viroa, Amerikan yhdysvaltoja, Unkaria, Latviaa, Liettuaa, Maltaa, Meksikoa, Puolaa, Romaniaa, Slovakiaa, Sloveniaa ja Tšekkiä.

2. Alueet, joilla 4 299 449 tonnia ohraa on varastoituna, mainitaan liitteessä I."

2) Korvataan liite I tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä kesäkuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 191, 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EYVL L 187, 26.7.2000, s. 24.

⁽⁵⁾ EYVL L 93, 3.4.2001, s. 20.

⁽⁶⁾ EUVL L 133, 29.5.2003, s. 51.

LIITE

"LIITE I

(tonnia)	
Varastointipaikka	Määrä
Schleswig-Holstein/Hamburg/Niedersachsen/Bremen/Mecklenburg-Vorpommern	1 592 818
Nordrhein-Westfalen/Hessen/Rheinland-Pfalz/Saarland/Baden-Württemberg/Bayern	399 022
Berlin/Brandenburg/Sachsen-Anhalt/Sachsen/Thüringen	2 307 609"

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 990/2003,**annettu 10 päivänä kesäkuuta 2003,****asetuksen (EY) N:o 968/2002 muuttamisesta Yhdistyneen kuningaskunnan interventioelimen hallussa olevan ohran vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun kohteena olevan määrän nostamisen osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (ETY) N:o 2131/93 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1630/2000 ⁽⁴⁾, vahvistetaan interventioelinten hallussaan pitämien viljojen myyntiin saattamisen menettelyt ja edellytykset.
- (2) Komission asetuksella (EY) N:o 968/2002 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 937/2003 ⁽⁶⁾, avattiin pysyvä tarjouskilpailu Yhdistyneen kuningaskunnan interventioelimen hallussaan pitämän 88 011 ohratonnin vientiä varten.
- (3) Yhdistynyt kuningaskunta on ilmoittanut komissiolle interventioelimensä aikomuksesta lisätä 34 501 tonnilla vientiä varten tarjouskilpailutettavaa määrää. Yhdistyneen kuningaskunnan esittämä pyyntö olisi hyväksyttävä markkinatilanteen perusteella.
- (4) Tarjouskilpailutettavien määrien kasvun perusteella vaikuttaa tarpeelliselta muuttaa viipymättä alueiden ja varastoitujen määrien luetteloa.

(5) Näin ollen on syytä muuttaa asetus (EY) N:o 968/2002.

(6) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 968/2002 seuraavasti:

1) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

"2 artikla

1. Tarjouskilpailu koskee enintään 122 512:ta ohratonnia, joka viedään kaikkiin kolmansiin maihin lukuun ottamatta Bulgariaa, Kanadaa, Kyprosta, Viroa, Amerikan yhdysvaltoja, Unkaria, Latviaa, Liettuaa, Maltaa, Meksikoa, Puolaa, Romaniaa, Slovakiaa, Sloveniaa ja Tšekkiä.

2. Alueet, joilla 122 512 tonnia ohraa on varastoituna, mainitaan liitteessä I."

2) Korvataan liite I tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä kesäkuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 191, 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EYVL L 187, 26.7.2000, s. 24.

⁽⁵⁾ EYVL L 149, 7.6.2002, s. 15.

⁽⁶⁾ EUVL L 133, 29.5.2003, s. 51.

LIITE

"LIITE I

(tonnia)	
Varastointipaikka	Määrä
Englanti	50 441
Skotlanti	72 071"

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 991/2003,**annettu 10 päivänä kesäkuuta 2003,****jakokertoimien vahvistamisesta asetuksella (EY) N:o 2535/2001 avattuihin tiettyihin tariffikiintiöihin kuuluvien eräiden maitotuotteiden osalta vuoden 2003 toukokuussa esitetyille tuontitodistushakemuksille**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 509/2002 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maito- ja maitotuotealan tuontijärjestelmän ja tariffikiintiöiden avaamisen osalta 14 päivänä joulukuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2535/2001 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 787/2003 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 16 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Eräiden yhteisön tariffikiintiöinä annettavien, Puolaa, Tšekkiä ja Slovakiaa koskevien myönnytysten täytäntöönpanemiseksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maito- ja maitotuotealan tuontijärjestelmän ja tariffikiintiöiden avaamisen osalta annetun asetuksen (EY) N:o 2535/2001 muuttamisesta ja siitä poikkeaa-

misesta 8 päivänä toukokuuta 2003 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 787/2003 säädetään tuontitodistushakemusten jättämisestä 1 ja 25 päivän toukokuuta 2003 välisenä aikana tiettyjen asetuksen (EY) N:o 2535/2001 liitteessä I tarkoitettujen tuotteiden osalta. Koska vuoden 2003 toukokuussa tuontitodistushakemuksia on jätetty käytettävissä olevia määriä suuremmista määristä, haetuille määriille olisi vahvistettava jakokertoimet,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Määriin, joille tuontitodistuksia on haettu asetuksen (EY) N:o 2535/2001 liitteessä I.B olevassa 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuihin kiintiöihin kuuluville tuotteille asetuksen (EY) N:o 787/2003 2 artiklan mukaisesti, sovelletaan tämän asetuksen liitteessä olevia jakokertoimia.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 11 päivänä kesäkuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä kesäkuuta 2003.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EYVL L 79, 22.3.2002, s. 15.

⁽³⁾ EYVL L 341, 22.12.2001, s. 29.

⁽⁴⁾ EUVL L 115, 9.5.2003, s. 18.

LIITE

Vuoden 2003 toukokuussa avatuissa, asetuksen (EY) N:o 2535/2001 liitteessä I.B olevassa 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa kiintiöissä esitetyt hakemukset

Kiintiön numero	Jakokerroin
1. Puola	
09.4813	0,0092
09.4814	0,0091
09.4815	0,0112
2. Tšekki	
09.4611	0,0132
09.4636	—
09.4637	1,0000
09.4612	0,0095
3. Slovakia	
09.4641	0,0114
09.4645	—
09.4643	0,0253

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 992/2003,
annettu 10 päivänä kesäkuuta 2003,
tuontilupien antamisesta korkealaatuiselle tuoreelle, jäädytetylle tai jäädytetylle naudanlihalle**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon korkealaatuista tuoretta, jäädytettyä tai jäädytettyä naudanlihaa ja jäädytettyä puhvelinlihaa koskevien tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista 27 päivänä toukokuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 936/97 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 649/2003 ⁽²⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 936/97 4 ja 5 artiklassa säädetään saman asetuksen 2 artiklan f alakohdan tarkoittamien lihojen tuontilupahakemusten ja niiden myöntämisen ehdot.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 936/97 2 artiklan f alakohdassa vahvistetaan sellaisen Amerikan yhdysvalloista ja Kanadasta peräisin ja lähtöisin olevan korkealaatuisen tuoreen, jäädytetyn tai jäädytetyn naudanlihan, jota

voidaan 1 päivästä heinäkuuta 2002 30 päivään kesäkuuta 2003 tuoda erityisin edellytyksin, määräksi 11 500 tonnia.

- (3) On otettava huomioon, että tässä asetuksessa säädettyjä tuontilupia voidaan käyttää niiden koko voimassaoloajan vain, jollei olemassa olevista eläinlääkinnällisistä järjestelyistä muuta johdu,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Jokainen 1—5 päivänä kesäkuuta 2003 esitetty asetuksen (EY) N:o 936/97 2 artiklan f alakohdassa tarkoitettua korkealaatuista tuoretta, jäädytettyä tai jäädytettyä naudanlihaa koskeva tuontilupahakemus hyväksytään kokonaisuudessaan.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 11 päivänä kesäkuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä kesäkuuta 2003.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 137, 28.5.1997, s. 10.

⁽²⁾ EUVL L 95, 11.4.2003, s. 13.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 993/2003,**annettu 10 päivänä kesäkuuta 2003,****neilikoiden ja ruusujen yhteisön tuottaja- ja tuontihintojen vahvistamisesta tiettyjen Kyproksesta, Israelista, Jordaniasta, Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden tuontijärjestelmän soveltamiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjen Kyproksesta, Israelista, Jordaniasta, Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden tuonnista kannettavien etuustullien soveltamisedellytyksistä 21 päivänä joulukuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4088/87 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1300/97 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan a alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Edellä mainitun asetuksen (ETY) N:o 4088/87 2 artiklan 2 kohdan ja 3 artiklan mukaisesti isokukkaisten neilikoiden (vakiotyyppi), tertiineilikoiden (spray-tyyppi) sekä iso- ja pienikukkaisten ruusujen yhteisön tuonti- ja tuottajahinnat vahvistetaan kahden viikon jaksoissa, ja niitä sovelletaan kahden viikon ajan. Tiettyjen Kyprokselta, Israelista, Jordaniasta ja Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden yhteisöön tuontimenettelyn soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä 17 päivänä maaliskuuta 1988 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 700/88 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2062/

97 ⁽⁴⁾, 1 artiklan mukaisesti kyseiset hinnat vahvistetaan kahden viikon välein jäsenvaltioiden toimittamien painotettujen tietojen perusteella. On tärkeää, että kyseiset hinnat vahvistetaan viipymättä, jotta sovellettavat tullit voidaan määritellä. Tässä tarkoituksessa on suotavaa säätää tämän asetuksen välittömästä voimaantulosta,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Vahvistetaan liitteessä asetuksen (ETY) N:o 700/88 1 b artiklassa tarkoitettujen isokukkaisten neilikoiden (vakiotyyppi), tertiineilikoiden (spray-tyyppi) sekä iso- ja pienikukkaisten ruusujen yhteisön tuonti- ja tuottajahinnat kahden viikon ajaksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 11 päivänä kesäkuuta 2003.

Sitä sovelletaan 11.—24. kesäkuuta 2003 välisenä aikana.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä kesäkuuta 2003.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 382, 31.12.1987, s. 22.

⁽²⁾ EYVL L 177, 5.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 72, 18.3.1988, s. 16.

⁽⁴⁾ EYVL L 289, 22.10.1997, s. 1.

LIITE

neilikoiden ja ruusujen yhteisön tuottaja- ja tuontihintojen vahvistamisesta tiettyjen Kyproksesta, Israelista, Jordaniasta, Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden tuontijärjestelmän soveltamiseksi 10 päivänä kesäkuuta 2003 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kappaletta)

Ajanjakso: 11.—24. kesäkuuta 2003

Yhteisön tuottajahinta	Isokukkaiset neilikat (vakiotyyppi)	Terttuneilikat (spraytyyppi)	Isokukkaiset ruusut	Pienikukkaiset ruusut
	12,47	12,02	22,87	12,09
Yhteisön tuontihinta	Isokukkaiset neilikat (vakiotyyppi)	Terttuneilikat (spraytyyppi)	Isokukkaiset ruusut	Pienikukkaiset ruusut
Israel	4,66	—	11,52	10,24
Marokko	12,52	11,45	—	—
Kypros	—	—	—	—
Jordania	—	—	—	—
Länsiranta ja Gazan alue	—	—	—	—

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2003/43/EY,

annettu 26 päivänä toukokuuta 2003,

eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä naudansukuisten kotieläinten siemennesteen kaupassa ja tuonnissa annetun direktiivin 88/407/ETY muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

1 artikla

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

Muutetaan direktiivi 88/407/ETY seuraavasti:

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

1) Lisätään 1 artiklaan virke seuraavasti:

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

”Tämä direktiivi ei vaikuta yhteisön ja/tai kansallisiin eläinjalostusalan säännöksiin, joilla säännellään yleisesti keinosiemennyksen järjestämistä ja erityisesti siemennesteen jakelua.”

on kuullut alueiden komiteaa,

2) Korvataan 2 artiklan b kohta seuraavasti:

sekä katsoo seuraavaa:

”b) — keinosiemennysasemalla jäsenvaltion tai kolmannen maan alueella sijaitsevaa, virallisesti hyväksyttyä ja virallisesti valvottua laitosta, jossa tuotetaan siemennestettä keinosiemennystarkoituksiin,

(1) Direktiivissä 88/407/ETY ⁽⁴⁾ vahvistetaan yhteisön sisäiseen naudansukuisten kotieläinten siemennesteen kauppaan ja tuontiin sovellettavat eläinten terveyttä koskevat vaatimukset.

— siemennesteen varastointiasemalla jäsenvaltion tai kolmannen maan alueella sijaitsevaa, virallisesti hyväksyttyä ja virallisesti valvottua laitosta, jossa siemennestettä varastoidaan keinosiemennystarkoituksiin;”

(2) Käytössä olevien uusien tieteellisten tietojen perusteella on tarpeen muuttaa erityisesti naudan tarttuvaa rinotrakeiittia / tarttuvaa pustulaarista vulvovaginiittia (IBR/IPV) ja naudan virusripulia (BVD/MD) koskevia terveysvaatimuksia, joita noudatetaan tuotaessa sonneja keinosiemennysasemille.

3) Korvataan 3 artiklan a kohta seuraavasti:

”a) siemenneste on kerätty ja käsitelty ja/tai varastoitu tapauksesta riippuen 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti tähän tarkoitukseen hyväksytyllä keinosiemennys- tai varastointiasemalla tai -asemilla keinosiemennystä ja yhteisön sisäistä kauppaa varten;”

(3) Samoja varastointivaatimuksia olisi sovellettava kaikkiin laitoksiin riippumatta siitä, onko laitos tuotantoyksikön yhteydessä vaiko ei.

4) Kumotaan 4 artiklan 1 ja 2 kohta.

(4) Olisi yksinkertaistettava sellaisten kolmansissa maissa, joista siemennesteen tuonti on sallittua, sijaitsevien keinosiemennysasemien ja siemennesteen varastointiasemia koskevan luettelon ajantasaistamismenettelyä.

5) Korvataan 5 artiklassa sekä 9 artiklan 2 ja 3 kohdassa viittaukset ”keinosiemennysasemaan(-asemiin)” viittauksilla ”keinosiemennysasemaan (-asemiin) tai siemennesteen varastointiasemaan (-asemiin)”.

(5) Direktiivin 88/407/ETY täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽⁵⁾ mukaisesti,

6) Korvataan 9 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Luettelot niistä keinosiemennysasemista ja siemennesteen varastointiasemista, joista jäsenvaltiot sallivat kolmansista maista peräisin olevan siemennesteen tuonnin, vahvistetaan ja saatetaan ajan tasalle tämän artiklan mukaisesti.

Laitos voidaan ottaa tällaiseen luetteloon vain, jos alkuperämaana olevan kolmannen maan toimivaltainen viranomainen takaa, että 2 kohdassa ja 3 kohdan b—e alakohdassa tarkoitettuja ehtoja noudatetaan.

Edellä 8 artiklan mukaisesti laadituissa ja ajantasaistetuissa luetteloissa mainittujen kolmansien maiden toimivaltaiset viranomaiset takaavat, että luettelot keinosiemennysasemista ja siemennesteen varastointiasemista, joista siemennestettä voidaan lähettää yhteisöön, laaditaan, ajantasaistetaan ja ilmoitetaan komissiolle.

⁽¹⁾ EYVL C 20 E, 28.1.2003, s. 46.

⁽²⁾ Lausunto annettu 8. huhtikuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Lausunto annettu 11. joulukuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL L 194, 22.7.1988, s. 10, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

⁽⁵⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

Komissio antaa jäsenvaltioiden nimeämille yhteysviranomaisille säännöllisesti ilmoituksen uusista tai ajantasaisista luetteloista, jotka se on saanut kolmansien maiden toimivaltaisilta viranomaisilta kolmannen alakohdan mukaisesti.

Jos mikään jäsenvaltioista ei vastusta uutta tai ajantasaisesti luetteloja kahdenkymmenen työpäivän kuluessa komission ilmoituksesta, tuonti luettelossa olevista laitosista sallitaan kymmenen työpäivän kuluttua siitä, kun komissio on asettanut luettelon yleisön saataville.

Komissio ilmoittaa, kun vähintään yksi jäsenvaltio on tehnyt sille kirjallisia huomautuksia tai kun komissio asiaa koskevien tietojen, kuten yhteisön tarkastuskertomusten tai 12 artiklan nojalla suoritettujen tarkastusten tulosten, perusteella katsoo, että luetteloja on muutettava, asiasta aina kaikille jäsenvaltioille ja ottaa asian elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean asianomaisen osaston seuraavan kokouksen esityslistalle ratkaistavaksi 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

Komissio huolehtii siitä, että kaikkien luetteloiden ajan tasalla olevat versiot ovat yleisön saatavilla.”

7) Korvataan 17 artikla seuraavasti:

”17 artikla

Neuvosto muuttaa komission ehdotuksesta määränemistöllä liitettä A erityisesti sen mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen.

Liitteitä B, C ja D muutetaan 18 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.”

8) Korvataan 18 artikla seuraavasti:

”18 artikla

1. Komissiota avustaa asetuksella (EY) N:o 178/2002 (*) perustettu elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY (**) 5 ja 7 artiklaa.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

(*) EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

(**) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.”

9) Kumotaan 19 artikla.

10) Korvataan 5, 8 ja 10 artiklassa ilmaisu ”18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen” ilmaisulla ”18 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen”.

11) Korvataan 8, 11 ja 16 artiklassa ilmaisu ”19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen” ilmaisulla ”18 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen”.

12) Korvataan direktiivin 88/407/ETY liitteet A, B, C ja D tämän direktiivin liitteellä.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2004. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on sallittava kuitenkin 31 päivään joulukuuta 2004 saakka sellaisen siemennesteen yhteisön sisäinen kauppa ja yhteisöön tuonti, joka on kerätty, käsitelty ja varastoitu direktiivin 88/407/ETY aiempien säännösten mukaisesti ja jonka mukana on aiemmin voimassa olleen mallin mukainen todistus.

Mainitun päivän jälkeen jäsenvaltiot eivät saa sallia aiemmin voimassa olleiden säännösten mukaisen siemennesteen yhteisön sisäistä kauppaa tai yhteisöön tuontia ellei se ole kerätty, käsitelty ja varastoitu ennen 31 päivää joulukuuta 2004.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuihin kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 26 päivänä toukokuuta 2003.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. DRYS

LIITE

"LIITE A

I LUKU

ASEMIEN VIRALLISEN HYVÄKSYMISEN EDELLYTYKSET

1. Keinosiemennysasemien on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) aseman on oltava toimivaltaisen viranomaisen valtuuttaman asemaeläinlääkärin pysyvässä valvonnassa;
- b) asemalla on oltava ainakin:
 - i) eläintilat, mukaan luettuna eristystilat;
 - ii) tilat siemennesteen ottoon, mukaan luettuna erillinen huone välineiden puhdistusta ja desinfiointia tai steriloimista varten;
 - iii) siemennesteen käsittelyhuone, jonka ei välttämättä tarvitse sijaita samassa paikassa;
 - iv) siemennesteen varastointihuone, jonka ei välttämättä tarvitse sijaita samassa paikassa;
- c) aseman on oltava rakennettu tai eristetty siten, että estetään kosketus ulkopuolella olevaan karjaan;
- d) asema on oltava rakennettu siten, että eläintilat sekä siemennesteen keräily-, käsittely- ja varastointitilat voidaan helposti puhdistaa ja desinfoida;
- e) asemalla on oltava eristystila, josta ei ole välitöntä yhteyttä normaaleihin eläintiloihin;
- f) aseman on oltava suunniteltu siten, että eläintilat ovat fyysisesti erillään siemennesteen käsittelytiloista ja että molemmat ovat erillään siemennesteen varastointitiloista.

2. Siemennesteen varastointiasemien on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) aseman on oltava toimivaltaisen viranomaisen valtuuttaman asemaeläinlääkärin pysyvässä valvonnassa;
- b) aseman on oltava rakennettu tai eristetty siten, että estetään kosketus ulkopuolella olevaan karjaan;
- c) asema on oltava rakennettu siten, että varastointitilat voidaan puhdistaa ja desinfoida helposti.

II LUKU

ASEMIEN VIRALLISTA VALVONTAA KOSKEVAT VAATIMUKSET

1. Keinosiemennysasemien on:

- a) oltava valvottuja siten, että niillä säilytetään vain sen lajin eläimiä, joiden siemennestettä on tarkoitus kerätä. Muita aseman normaalin toiminnan kannalta ehdottoman tarpeellisia kotieläimiä voidaan kuitenkin tuoda asemalle edellyttäen, ettei niistä aiheudu tartunnan vaaraa siemennestettä luovuttaville lajeille ja että ne täyttävät aseman eläinlääkärin laatimat ehdot;
- b) oltava valvottuja siten, että ne pitävät kaikista asemalla olevista nautaeläimistä kirjaa, josta ilmenee kunkin eläimen rotu, syntymäpäivä ja tunnistus, ja että ne lisäksi pitävät kirjaa kaikista terveystarkastuksista ja kullekin eläimelle suoritetuista rokotuksista;
- c) oltava virkaeläinlääkärin säännöllisesti vähintään kahdesti vuodessa tarkastamia. Nämä tarkastukset suoritetaan säännönmukaisten hyväksymistä ja valvontaa koskevien vaatimusten tarkastamisen yhteydessä;
- d) oltava valvottuja siten, että asiattomien henkilöiden pääsy aseman tiloihin estyy. Lisäksi luvallisilta vierailijoilta on vaadittava aseman eläinlääkärin vahvistamien vaatimusten noudattamista;
- e) pidettävä palveluksessaan teknisesti pätevää henkilöstöä, joka on asianmukaisesti koulutettu sairauksien torjunnassa tarvittaviin desinfointimenetelmiin ja hygieenisiin menetelmiin;
- f) oltava valvottuja siten, että:
 - i) hyväksytyillä asemilla käsitellään ja varastoidaan vain hyväksytyillä asemilla kerättyä siemennestettä, jota ei päästetä kosketuksiin muiden siemennestelähetysten kanssa. Muulla kuin hyväksytyillä keinosiemennysasemalla kerättyä siemennestettä voidaan kuitenkin käsitellä hyväksytyillä asemalla, jos
 - tällainen siemenneste on peräisin sonneilta, jotka täyttävät liitteessä B olevan I luvun 1 kohdan d alakohdan vaatimukset,

- käsittely suoritetaan eri välineillä tai eri aikaan kuin yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitetun siemennesteen käsittely, jolloin jälkimmäisessä tapauksessa välineet käytön jälkeen puhdistetaan ja steriloidaan,
- tällaista siemennestettä ei päästetä yhteisön sisäiseen kauppaan eikä se missään vaiheessa saa tulla kosketuksiin tai olla varastoituna yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitetun siemennesteen kanssa,
- tällainen siemenneste on tunnistettavissa merkinnästä, joka erottuu vii alakohdassa säädetystä merkinnästä;

Hyväksytyillä asemilla voidaan varastoida myös pakastettuja alkioita, edellyttäen että:

- toimivaltainen viranomainen on antanut luvan tällaiseen varastointiin,
 - alkiot täyttävät eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä naudansukuisten kotieläinten alkioden kaupassa ja tuonnissa kolmansista maista 25 päivänä syyskuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/556/ETY⁽¹⁾ vaatimukset,
 - alkiot varastoidaan erillisiin säilytysastioihin hyväksytyn siemennesteen varastointitiloissa;
- ii) siemennesteen keräys, käsittely ja varastointi tapahtuu ainoastaan näihin tarkoituksiin varatuissa tiloissa ja ehdottoman hygieenisesti;
- iii) kaikki siemennesteen keräyksen ja käsittelyn yhteydessä siemennesteen tai luovuttajaeläimen kanssa kosketuksiin joutuvat välineet, kertakäyttöisiä välineitä lukuun ottamatta, desinfioidaan tai steriloidaan asianmukaisesti ennen käyttöä;
- iv) siemennesteen käsittelyssä käytetyt eläinperäiset tuotteet, mukaan luettuna lisä- tai laimennusaineet, hankitaan lähteistä, joista ei aiheudu eläintautien vaaraa, taikka käsitellään ennen käyttöä siten, että sellainen vaara torjutaan;
- v) säilytys- ja kuljetusastiat, kertakäyttöisiä säiliöitä lukuun ottamatta, joko desinfioidaan tai steriloidaan asianmukaisesti ennen jokaista täyttöä;
- vi) pakastusnesteenä käytettävää nestettä ei ole aiemmin käytetty muiden eläinperäisten tuotteiden käsittelyyn;
- vii) kukin siemenneste-erä merkitään selvästi siten, että siemennesteen keräyspäivä, luovuttajaeläimen rotu ja tunniste sekä aseman hyväksymisnumero ovat helposti todettavissa. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille alueellaan käyttöön otetun merkinnän ominaispiirteet ja muoto;
- viii) varastointiyksikön on noudatettava 2 kohdassa säädettyjä siemennesteen varastointiaseman valvontaa koskevia erityisvaatimuksia.

2. Siemennesteen varastointiasemien on:

- a) oltava valvottuja siten, että ne pitävät kirjaa kaikista siemennesteen siirroista (asemalle ja asemalta) sekä niiden luovuttajajononien terveydentilasta, joiden siemennestettä on varastoitu, jonka on täytettävä tämän direktiivin vaatimukset;
- b) oltava virkaeläinlääkärin säännöllisesti vähintään kahdesti vuodessa tarkastamia. Nämä tarkastukset suoritetaan säännönmukaisten hyväksymistä ja valvontaa koskevien vaatimusten tarkastamisen yhteydessä;
- c) oltava valvottuja siten, että asiattomien henkilöiden pääsy aseman tiloihin estyy. Lisäksi luvallisilta vierailijoilta on vaadittava aseman eläinlääkärin vahvistamien vaatimusten noudattamista;
- d) pidettävä palveluksessaan teknisesti pätevää henkilöstöä, joka on asianmukaisesti koulutettu sairauksien torjunnassa tarvittaviin desinfiointimenetelmiin ja hygieenisiin menetelmiin;
- e) oltava valvottuja siten, että
- i) hyväksytyillä varastointiasemilla varastoidaan vain tämän direktiivin mukaisesti hyväksytyillä asemilla kerättyä siemennestettä, joka ei ole ollut kosketuksissa muunlaisen siemenen kanssa.

Tämän lisäksi hyväksytyille varastointiasemalle voidaan tuoda vain siemennestettä, joka on peräisin hyväksytyiltä keinosiemennysasemalta tai siemennesteen varastointiasemalta ja kuljetettu terveydellisesti täysin varmoissa olosuhteissa ja jota ei päästetä kosketuksiin muiden siemennestelähetysten kanssa.

Hyväksytyillä asemilla voidaan varastoida myös pakastettuja alkioita, edellyttäen että:

- toimivaltainen viranomainen on antanut luvan tällaiseen varastointiin,
- alkiot täyttävät eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä naudansukuisten kotieläinten alkioden kaupassa ja tuonnissa kolmansista maista 25 päivänä syyskuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/556/ETY vaatimukset,
- alkiot varastoidaan erillisiin säilytysastioihin hyväksytyn siemennesteen varastointitiloissa;

⁽¹⁾ EYVL L 302, 19.10.1989, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 94/113/EY (EYVL L 53, 24.2.1994, s. 23).

- ii) siemennesteen varastointi tapahtuu ainoastaan näihin tarkoituksiin varatuissa tiloissa ja ehdottoman hygieenisesti;
 - iii) kaikki siemennesteen kanssa kosketuksiin joutuvat välineet, kertakäyttöisiä välineitä lukuun ottamatta, desinfoidaan tai steriloidaan asianmukaisesti ennen käyttöä;
 - iv) säilytys- ja kuljetusastiat, kertakäyttöisiä säiliöitä lukuun ottamatta, joko desinfoidaan tai steriloidaan asianmukaisesti ennen jokaista täyttöä;
 - v) pakastusnesteenä käytettävää nestettä ei ole aiemmin käytetty muiden eläinperäisten tuotteiden käsittelyyn;
 - vi) kukin siemenneste-erä merkitään selvästi siten, että siemennesteen keräyspäivä, luovuttajaeläimen rotu ja tunniste sekä keinosiemennysaseman hyväksymisnumero ovat helposti todettavissa. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille alueellaan käyttöön otetun merkinnän ominaispiirteet ja muoto.
-

LIITE B

I LUKU

HYVÄKSYTYILLE KEINOSIEMENNYSASEMILLE TUOTAVIA ELÄIMIÄ KOSKEVAT VAATIMUKSET

1. Kaikkiin keinosiennysasemalle tuotaviin nautaeläimiin sovelletaan seuraavia vaatimuksia:

- a) eläimet ovat olleet karanteenissa vähintään 28 päivän ajan tiloissa, jotka jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on nimenomaan tähän tarkoitukseen hyväksynyt ja joissa niiden lisäksi on ollut vain vähintään yhtä hyvässä terveydentilassa olevia muita sorkkaeläimiä;
- b) ennen siirtymistään a alakohdassa tarkoitettuihin karanteenitiloihin eläimet ovat kuuluneet karjoihin, jotka on todettu virallisesti vapaiksi tuberkuloosista ja luomistaudista direktiivin 64/432/ETY mukaisesti. Eläimiä ei ole aikaisemmin saanut pitää karjassa, jonka tautitilanne on huonompi;
- c) eläimet ovat lähtöisin karjasta, joka on virallisesti vapaa naudan tarttuvasta leukoosista, sellaisena kuin se on määritetty direktiivissä 64/432/ETY, tai niiden emälle on tehty direktiivin 64/432/ETY liitteessä D olevan II luvun mukaisesti tutkimus negatiivisin tuloksin sen jälkeen kun ne on viety pois emältään. Alkionsiirtotapauksissa 'emällä' tarkoitetaan alkion vastaanottajaa.

Jos tätä vaatimusta ei voida täyttää, siemennestettä ei saa myydä, ennen kuin luovuttajaeläin on saavuttanut kahden vuoden iän ja se on tutkittu II luvun 1 kohdan c alakohdan mukaisesti negatiivisin tuloksin;

- d) eläinten on ollut käytävä a kohdassa määriteltyä karanteenia edeltävien 28 päivän aikana lävitse seuraavat tutkimukset negatiivisin tuloksin, lukuun ottamatta v kohdassa mainittua BVD/MD-vasta-ainetestiä:
 - i) naudan tuberkuloosin varalta nahansisäinen tuberkuliinikoe suoritettuna direktiivin 64/432/ETY liitteessä B vahvistetulla tavalla;
 - ii) nautojen luomistaudin varalta serologinen tutkimus suoritettuna direktiivin 64/432/ETY liitteessä C kuvatulla tavalla;
 - iii) naudan tarttuvan leukoosin varalta serologinen tutkimus suoritettuna direktiivin 64/432/ETY liitteessä D olevassa II luvussa säädetyllä tavalla;
 - iv) naudan tarttuvan rinotrakeiitin / tarttuvan pustulaarisen vulvovaginiitin (IBR/IPV) varalta verinäytteen serologinen tutkimus (koko virus), jos eläimet eivät tule IBR/IPV-vapaasta karjasta, siten kuin se on määritetty kansainvälisen eläinten terveyttä koskevan säännösten 2.3.5.3 artiklassa;
 - v) naudan virusripulin (BVD/MD) varalta:
 - virukseneristämistesti tai viruksen antigeenitesti, ja
 - serologinen tutkimus vasta-aineiden selvittämiseksi.

Toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan d alakohdassa tarkoitettujen tutkimusten suorittamiseen karanteenitiloissa kerätyistä näytteistä. Tällöin a alakohdassa tarkoitettu karanteeni ei voi alkaa ennen näytteidenottoa. Jos jokin a alakohdassa mainituista kokeista kuitenkin antaa positiivisen tuloksen, kyseinen eläin on viipymättä poistettava eristystiloista. Jos kyseessä on ryhmäeristys, a alakohdassa tarkoitettu karanteeni ei voi alkaa muiden eläinten osalta ennen kuin positiivisen näytteen antanut eläin on poistettu;

- e) eläimille on tehty a alakohdassa säädetyn karanteenin aikana ja aikaisintaan 21 päivän kuluttua niiden karanteeniin otosta (*Campylobacter fetus* ssp. *veneralis* -tartunnan ja *Trichomonas foetus* -tartunnan etsimiseksi aikaisintaan 7 päivän kuluttua niiden karanteeniin otosta) seuraavat tutkimukset negatiivisin tuloksin, lukuun ottamatta BVD/MD-vasta-ainetestiä (jäljempänä iii alakohda):
 - i) nautojen luomistaudin varalta serologinen tutkimus suoritettuna direktiivin 64/432/ETY liitteessä C kuvatulla tavalla;
 - ii) naudan tarttuvan rinotrakeiitin / tarttuvan pustulaarisen vulvovaginiitin (IBR/IPV) varalta verinäytteen serologinen tutkimus (koko virus).

Jos jonkin edellä mainitun kokeen tulos on positiivinen, eläin on poistettava välittömästi karanteenasemalta ja muut saman ryhmän eläimet on pidettävä karanteenissa ja niille on tehtävä uusi koe negatiivisin tuloksin vähintään 21 päivän kuluttua positiivisen eläimen tai positiivisten eläinten siirtämisestä;
 - iii) naudan virusripulin (BVD/MD) varalta:
 - virukseneristämistesti tai viruksen antigeenitesti, ja
 - serologinen tutkimus vasta-aineiden selvittämiseksi.

Siemennesteen keruutiloihin voidaan päästää eläimiä (seronegatiivisia taikka seropositiivisia) ainoastaan, jos ennen karanteenasemalle tuloa seronegatiivisiksi todetuissa eläimissä ei esiinny serokonversiota.

Jos serokonversiota esiintyy, kaikki edelleen seronegatiiviset eläimet on pidettävä karanteenissa pidennetyn ajan, kunnes ryhmässä ei enää esiinny serokonversiota kolmen viikon aikana. Serologisesti positiivisiksi todettuja eläimiä voidaan päästää siemennesteen keruuaseman tiloihin;

iv) *Campylobacter foetus ssp venerealis* -tartunnan varalta:

- yksi koe esinahan näytteestä tai keinoemättimen huuhtelunestenäytteestä, jos eläimet ovat alle kuuden kuukauden ikäisiä tai niitä on pidetty tuosta iästä asti vain samaa sukupuolta olevien ryhmässä ennen karanteenia,
- kolme kertaa viikon välein esinahan näytteestä tai keinoemättimen huuhtelunestenäytteestä tehtävä koe, jos eläimet ovat yli kuuden kuukauden ikäisiä ja ovat voineet olla kosketuksissa naaraisiin ennen karanteenia;

v) *Trichomonas foetus* -tartunnan varalta

- yksi koe esinahan näytteestä, jos eläimet ovat alle kuuden kuukauden ikäisiä tai niitä on pidetty tuosta iästä asti vain samaa sukupuolta olevien ryhmässä ennen karanteenia,
- kolme kertaa viikon välein esinahan näytteestä tehtävä koe, jos eläimet ovat yli kuuden kuukauden ikäisiä ja ovat voineet olla kosketuksissa naaraisiin ennen karanteenia.

Jos jokin mainituista kokeista antaa positiivisen tuloksen, eläin on viipymättä poistettava eristystiloista. Jos kyseessä on ryhmäeristys, toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet, jotta jäljellä olevat eläimet voidaan liittää aseman karjaan liitteen mukaisesti;

f) Ennen kuin serologisessa BVD/MD-testissä positiivisen tuloksen saaneiden sonnien siemennestettä lähetetään ensimmäisen kerran, kunkin eläimen siemennestenäytteestä on tehtävä virukseneristämistesti tai Elisa BVD/MD-antigeenitesti. Jos tulos on positiivinen, sonni on poistettava asemalta ja kaikki sen siemenneste on tuhostava.

2. Kaikki kokeet on suoritettava jäsenvaltion hyväksymässä laboratoriossa.
3. Eläimiä saa tuoda keinosiemennysasemalle ainoastaan aseman eläinlääkärin nimenomaisella luvalla. Eläinten saapumisesta asemalle ja poistamisesta sieltä on pidettävä kirjaa.
4. Keinosiemennysasemalle tuotu eläin ei saapumispäivänä saa osoittaa mitään kliinisiä sairauden oireita. Sen estämättä, mitä 5 kohdassa säädetään, kaikkien eläinten on oltava lähtöisin 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua eristystilasta, joka lähetyspäivänä virallisesti täyttää seuraavat vaatimukset:
 - a) tila sijaitsee sellaisen alueen keskellä, jonka säde on 10 kilometriä ja jolla ei ainakaan 30 päivään ole esiintynyt suu- ja sorkkatautia;
 - b) tila on vähintään 3 kuukauden ajan ollut vapaa suu- ja sorkkataudista sekä luomistaudista;
 - c) tila on vähintään 30 päivän ajan ollut vapaa sellaisista karjan sairauksista, joista on tehtävä ilmoitus direktiivin 64/432/ETY liitteen E mukaisesti.
5. Jos 4 kohdassa säädetty edellytykset on täytetty ja II luvussa tarkoitetut rutiinitutkimukset on suoritettu 12 edellisen kuukauden aikana, eläimiä voidaan ilman eristystä tai tutkimuksia siirtää yhdeltä hyväksytyltä keinosiemennysasemalta toiselle, jonka tautitilanne on samanlainen, jos siirto tapahtuu suoraan. Kyseessä oleva eläin ei saa päästä suoraan eikä välillisesti kosketuksiin sellaisten sorkkaeläinten kanssa, joiden tautitilanne on huonompi, ja kuljetuskalusto täytyy ennen käyttöä desinfioida. Jos siirto keinosiemennysasemalta toiselle tapahtuu jäsenvaltioiden välillä, se on suoritettava direktiivin 64/432/ETY mukaisesti.

II LUKU

HYVÄKSYTYLLÄ KEINOSIEMENNYSASEMALLA PIDETTÄVILLE NAUTAELÄIMILLE PAKOLLISESTI SUORITETTAVAT TAVANOMAISET TUTKIMUKSET

1. Kaikille hyväksytyllä keinosiemennysasemalla pidettäville nautaeläimille on vähintään kerran vuodessa tehtävä seuraavat tutkimukset negatiivisin tuloksin:
 - a) naudan tuberkuloosin varalta nahansisäinen tuberkuliinikoe suoritettuna direktiivin 64/432/ETY liitteessä B vahvistetulla tavalla;
 - b) nautojen luomistaudin varalta serologinen tutkimus suoritettuna direktiivin 64/432/ETY liitteessä C vahvistetulla tavalla;
 - c) naudan tarttuvan leukoosin varalta serologinen tutkimus suoritettuna direktiivin 64/432/ETY liitteessä D olevassa II luvussa kuvatulla tavalla;
 - d) naudan tarttuvan rinotrakeiitin / tarttuvan pustulaarisen vulvovaginiitin (IBR/IPV) varalta verinäytteen serologinen tutkimus (koko virus);
 - e) naudan virusripulin (BVD/MD) varalta serologinen vasta-ainetesti ainoastaan seronegatiivisille eläimille.

Jos jonkin eläimen serologinen tulos on positiivinen, kaikki kyseisen eläimen viimeisen negatiivisen kokeen jälkeiset ejakulaatit on joko hävitettävä tai niille on tehtävä virustesti negatiivisin tuloksin;

- f) *Campylobacter foetus ssp. venerealis* -tartunnan varalta koe esinahan näytteestä. Koe on tarpeen tehdä ainoastaan siemennesteen tuotannossa oleville sonneille tai sellaisten kanssa kosketuksiin joutuville sonneille. Keinosiemennysasemalle pidemmän kuin kuuden kuukauden ajanjakson jälkeen palaavat sonnit on testattava enintään 30 päivää ennen kuin ne aloittavat tuotannon uudelleen;
- g) *Trichomonas foetus* -tartunnan varalta koe esinahan näytteestä. Koe on tarpeen tehdä ainoastaan siemennesteen tuotannossa oleville sonneille tai sellaisten kanssa kosketuksiin joutuville sonneille. Keinosiemennysasemalle pidemmän kuin kuuden kuukauden ajanjakson jälkeen palaavat sonnit on testattava enintään 30 päivää ennen kuin ne aloittavat tuotannon uudelleen.
2. Kaikki kokeet on suoritettava jäsenvaltion hyväksymässä laboratoriossa.
3. Jos jonkin edellä mainitun kokeen tulos on positiivinen, eläin on eristettävä, eikä sen viimeisen negatiivista tulosta osoittaneen kokeen jälkeen luovutettavaa siemennestettä saa päästää yhteisön sisäiseen kauppaan lukuun ottamatta ejakulaatioista, joiden BVD/MD -virustestin tulos on ollut negatiivinen, saatua siemennestettä.

Kaikilta muilta asemalla olevilta eläimiltä positiivista tulosta osoittaneen kokeen jälkeen kerätty siemenneste on säilytettävä erillisessä varastossa, eikä sitä saa päästää yhteisön sisäiseen kauppaan ennen kuin aseman tautitilanne on entisellään.

LIITE C

YHTEISÖN SISÄISEEN KAUPPAAN TARKOITETTUA TAI YHTEISÖÖN TUOTUA SIEMENNESTETTÄ KOSKEVAT VAATIMUKSET

1. Siemennesteen on oltava peräisin eläimiltä,
 - a) jotka eivät keräyspäivänä osoita mitään kliinisiä sairauden oireita;
 - b) i) joita ei ole rokotettu suu- ja sorkkatautia vastaan siemennesteen ottoa edeltäneiden 12 kuukauden tai
ii) jotka on rokotettu suu- ja sorkkatautia vastaan siemennesteen ottoa edeltäneiden 12 kuukauden aikana, jolloin viidelle prosentille (vähintään viisi olkea) kustakin keräyserästä on tehtävä virukseneristämistesti suu- ja sorkkataudin varalta negatiivisin tuloksin;
 - c) joita ei ole rokotettu suu- ja sorkkatautia vastaan siemennesteen ottoa välittömästi edeltäneiden 30 päivän aikana;
 - d) jotka ovat olleet hyväksytyllä keinosiemennysasemalla yhtäjaksoisesti vähintään siemennesteen ottoa välittömästi edeltäneiden 30 päivän ajan, jos kyseessä on tuore siemenneste;
 - e) joita ei käytetä luonnolliseen astutukseen;
 - f) joita pidetään vähintään kolmen kuukauden ajan ennen siemennesteen ottoa ja 30 päivän ajan sen jälkeen tai, jos kyseessä on tuore siemenneste, lähetyshetkeen asti suu- ja sorkkataudista vapaana olleella keinosiemennysasemalla, joka sijaitsee sellaisen alueen keskellä, jonka säde on 10 kilometriä ja jolla ei ainakaan 30 päivään ole esiintynyt suu- ja sorkkatautia;
 - g) joita on pidetty keinosiemennysasemalla, joka on vähintään 30 päivän ajan ennen siemennesteen ottoa ja 30 päivän ajan sen jälkeen tai, jos kyseessä on tuore siemenneste, lähetyshetkeen asti ollut vapaa direktiivin 64/432/ETY liitteen E (I) mukaan pakollisesti ilmoitettavista karjan sairauksista.
2. Siemennesteeseen on lisättävä seuraavia antibiootteja siten, että lopullisessa laimennetussa siemennesteessä niitä on jäljempänä mainitut pitoisuudet:
vähintään:
 - 500 µg streptomysiiniä millilitraa kohden,
 - 500 k.y. penisilliiniä millilitraa kohden,
 - 150 µg linkomysiiniä millilitraa kohden,
 - 300 µg spektinomysiiniä millilitraa kohden.

On myös mahdollista käyttää jotakin muuta antibioottiyhdistelmää, jolla on sama vaikutus kampylobakteereihin, leptospiiraan ja mykoplasmoihin.

Laimennettua siemennestettä on välittömästi antibioottien lisäämisen jälkeen säilytettävä vähintään 5 °C:n lämpötilassa ainakin 45 minuutin ajan.
3. Yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitettu siemenneste on:
 - a) ennen lähetystä säilytettävä hyväksytyissä olosuhteissa vähintään 30 päivän ajan. Vaatimus ei koske tuoretta siemennestettä;
 - b) kuljetettava määrämana olevaan jäsenvaltioon säiliöissä, jotka on ennen käyttöä puhdistettu ja desinfioitu tai steriloitu ja jotka on sinetöity ja numeroitu ennen kuin ne ovat lähteneet hyväksytystä varastosta.

LIITE D

TERVEYSTODISTUS YHTEISÖN SISÄISEEN NAUDANSUKUISTEN KOTIELÄINTEN SIEMENNESTEEN KAUPPAAN NEUVOSTON DIREKTIIVIN 88/407/ETY MUKAISESTI		
1. Lähtöjäsenvaltio ja toimivaltainen viranomainen		2. Terveystodistuksen numero
A. SIEMENNESTEEN ALKUPERÄ		
3. Alkuperä-/lähtöaseman hyväksyntänumero ⁽¹⁾ : keruu/varastointi ⁽¹⁾		
4. Lähetyksen alkuperä-/lähtöaseman ⁽¹⁾ nimi ja osoite: keruu/varastointi ⁽¹⁾	5. Lähettäjän nimi ja osoite	
6. Lastausmaa ja -paikka	7. Kuljetusväline	
B. SIEMENNESTEEN MÄÄRÄPAIKKA		
8. Määräjäsenvaltio	9. Vastaanottajan nimi ja osoite	
C. SIEMENNESTEEN TUNNISTUSTIEDOT		
10. Keräyserien tunnistustiedot ⁽²⁾	11. Annosten keräys-lukumäärä	12. Lähtöpaikkana olleen keinosiemennysaseman hyväksyntänumero
D. TERVEYTTÄ KOSKEVAT TIEDOT		
Minä, allekirjoittanut virkaeläinlääkäri vahvistan, että: a) edellä esitetty siemenneste on kerätty, käsitelty ja/tai varastoitu direktiivissä 88/407/ETY vahvistetut vaatimukset täyttävissä olosuhteissa; b) edellä tarkoitettu siemenneste on toimitettu lastauspaikkaan sinetöidyssä säiliössä, jonka numero on , direktiivin 88/407/ETY säännösten mukaisissa olosuhteissa; c) edellä tarkoitettu siemenneste on peräisin sonneista: i) joita ei ole rokotettu suu- ja sorkkatautia vastaan siemennesteen ottoa edeltäneiden 12 kuukauden aikana ⁽¹⁾: tai ii) jotka on rokotettu suu- ja sorkkatautia vastaan siemennesteen ottoa edeltäneiden 12 kuukauden aikana, jolloin viidelle prosentille (vähintään viisi olkea) kustakin keräyserästä on tehtävä laboratoriossa ⁽³⁾ virukseneristämistä suu- ja sorkkataudin varalta negatiivisin tuloksin ⁽¹⁾; d) siemenneste on ennen lähetystä säilytetty hyväksytyissä olosuhteissa vähintään 30 päivän ajan ⁽⁴⁾.		
E. VOIMASSAOLO		
13. Paikka ja päiväys	14. Virkaeläinlääkärin nimi ja virka-asema	15. Virkaeläinlääkärin leima ja allekirjoitus

⁽¹⁾ Tarpeeton yliviivataan.⁽²⁾ Luovuttajaeläimen tunniste ja keräyspäivä.⁽³⁾ Laboratorion nimi direktiivin 88/407/ETY 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti.⁽⁴⁾ Voidaan yliviivata, jos on kyse tuoreesta siemennesteestä.

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 20 päivänä toukokuuta 2003,

kaupan esteitä koskevan tutkimusmenettelyn keskeyttämisestä Kolumbian moottoriajoneuvojen tuonnissa harjoittamien kauppakäytäntöjen osalta

(2003/421/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

(5) Tutkimuksessa löydettiin riittävää näyttöä sille, että:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön menettelyistä yhteisessä kauppapolitiikassa kansainvälisen kaupan säännöissä yhteisölle annettujen, erityisesti Maaailman kauppajärjestössä (WTO) käyttöön otettujen oikeuksien käyttämisen varmistamiseksi 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3286/94 ⁽¹⁾, jäljempänä 'asetus', sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) 356/95 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 11 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Volkswagen AG teki 7 päivänä heinäkuuta 2000 valituksen asetuksen 4 artiklan nojalla.
- (2) Volkswagen AG väitti, että moottoripyörien vientiä yhteisöstä Kolumbiaan haittaa asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kaupan este.
- (3) Väitetty kaupan este oli vuonna 1996 annettu Kolumbian yleinen verolaki (sellaisena kuin se on muutettuna) (Estatuto Tributario), jossa erotellaan arvonlisäveron soveltamista varten Kolumbiassa kootut tai valmistetut ajoneuvot sekä Kolumbian ulkopuolella kootut tai valmistetut ajoneuvot. Laissa säädettiin, että Kolumbiassa kootuihin tai valmistettuihin, iskuilavuudeltaan enintään 1400 cm:n³ ajoneuvoihin sovelletaan 20 prosentin arvonlisäveroa, kun tuontiautojen arvonlisävero on 35 prosenttia.
- (4) Asetuksella perustettua neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan komissio päätti, että valitus sisälsi riittävän näytön tutkimusmenettelyn aloittamiseksi. Tutkimusmenettely aloitettiin 18 päivänä elokuuta 2000 ⁽³⁾.

— Kolumbia rikkoo GATT 1994 -sopimuksen III artiklan 2 kohdan määräyksestä johtuvia velvoitteitaan. Täten kävi ilmi, että kantajan kiistämä toiminta on kaupan esteistä annetun asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kaupan este,

— edellä kuvattu Kolumbian tuontiautoille säätämä syrjivä arvonlisäverojärjestelmä aiheuttaa kaupan esteistä annetun asetuksen 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja epäsuotuisia kaupallisia vaikutuksia.

- (6) Tutkimusmenettelyn jälkeen todettiin, että yhteisön edun vuoksi toimenpiteet Kolumbian ylläpitämien kaupan esteiden aiheuttamien epäsuotuisien kaupallisten vaikutusten poistamiseksi ovat välttämättömiä.
- (7) Kansainvälisen kaupan sääntöjen mukaisten yhteisön oikeuksien käyttämisen varmistamiseksi vaikutti perustelulta etsiä Kolumbian kanssa mahdollisuutta sovintoratkaisuun varsinkin, kun Kolumbian poliittinen ja taloudellinen tilanne on vaikea.
- (8) Euroopan komissio ja Kolumbia sopivat joulukuussa 2001, että Kolumbia sitoutuu olemaan kasvattamatta nykyistä eroa iskuilavuudeltaan enintään 1400 cm³:n tuontiautojen verojen välillä ja poistamaan edellä mainitun eron arvonlisäverojen välillä 1 päivään heinäkuuta 2005 mennessä. Kyseisillä edellytyksillä komissio sitoutui olemaan aloittamatta WTO-riitojenratkaisumenettelyä tutkimuksen kattamien toimenpiteiden alalla. Sopimuksessa todettiin, ettei se vaikuta Euroopan yhteisön ja Kolumbian oikeudelliseen asemaan.

⁽¹⁾ EYVL L 349, 31.12.1994, s. 71.⁽²⁾ EYVL L 41, 23.2.1995, s. 3.⁽³⁾ EYVL C 236, 18.8.2000, s. 4.

- (9) Sopimuksessa määrättiin, että komissio keskeyttää tämän asian tutkimusmenettelyn heti, kun Kolumbian parlamentti on hyväksynyt lain sopimuksen täytäntöönpanosta.
- (10) Kolumbian hallitus antoi 20 päivänä toukokuuta 2002 Kolumbian parlamentille luonnoksen laiksi edellä mainitusta arvonlisäverojen eron asteittaisesta poistamisesta, ja se hyväksyttiin 27 päivänä joulukuuta 2002.
- (11) Tämän vuoksi tutkimusmenettely olisi keskeytettävä.
- (12) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat asetuksella perustetun neuvoa-antavan komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

Ainoa artikla

Keskeytetään 18 päivänä elokuuta 2000 aloitettu kaupan esteitä koskeva tutkimusmenettely Kolumbian moottoriajoneuvojen tuonnissa harjoittamien kauppakäytäntöjen osalta.

Tehty Brysselissä 20 päivänä toukokuuta 2003.

Komission puolesta

Pascal LAMY

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 26 päivänä toukokuuta 2003,
afrikkalaisen sikaruton taudinmäärityskäsikirjan hyväksymisestä

(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 1696)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2003/422/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon erityissäännöksistä afrikkalaisen sikaruton torjumiseksi ja direktiivin 92/119/ETY muuttamisesta Teschenin taudin ja afrikkalaisen sikaruton osalta 27 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston direktiivin 2002/60/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 18 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivin 2002/60/EY mukaan on tarpeen säätää yhtenäisistä diagnostisista menettelyistä, näytteenottomenetelmistä ja laboratoriotestien tulosten arviointiperusteista afrikkalaisen sikaruton toteamiseksi.
- (2) Kyseisen direktiivin mukaan yhteisön afrikkalaisen sikaruton vertailulaboratorion tehtävänä on yhteistyössä komission kanssa yhteensovittaa jäsenvaltioissa käytettäviä menetelmiä tämän taudin diagnosoinnissa muun muassa järjestämällä säännöllisesti vertailukokeita ja toimittamalla standardireagensseja yhteisön tasolla.
- (3) Afrikkalaisen sikaruton ei katsota vaarantavan ihmisten terveyttä.
- (4) On kehitetty laboratoriotestejä, joilla varmistetaan afrikkalaisen sikaruton nopea diagnoosi.
- (5) Afrikkalaisen sikaruton valvonnasta viime vuosina saadun kokemuksen ansiosta on voitu määritellä sopivimmat näytteenottomenetelmät ja laboratoriotestien tulosten arviointiperusteet tämän taudin oikean diagnoosin tekemiseksi eri tilanteissa.
- (6) On aiheellista hyväksyä kyseiset menetelmät ja arviointiperusteet sisältävä käsikirja.
- (7) Kansallisten diagnostisten laboratorioiden olisi saatava tehdä muutoksia hyväksyttyihin laboratoriotesteihin tai käyttää muita testejä, edellyttäen että voidaan osoittaa vastaava herkkyys ja spesifisyys.
- (8) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Hyväksytään afrikkalaisen sikaruton taudinmäärityskäsikirja.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että afrikkalaisen sikaruton toteaminen tapahtuu käsikirjassa määrättyjä diagnostisia menettelyjä, näytteenottomenetelmiä ja laboratoriotestien tulosten arviointiperusteita noudattaen ja perustuu:
 - a) taudin kliinisten oireiden ja kuolemanjälkeisten muutosten osoittamiseen,
 - b) viruksen, antigeenin tai genomien osoittamiseen sian kudoksen-, veri- tai ulostenäytteistä,
 - c) spesifisen antigeenivasteen osoittamiseen verinäytteessä.
3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, direktiivin 2002/60/EY liitteessä IV mainitut kansalliset diagnostiset laboratoriot voivat tehdä muutoksia käsikirjassa tarkoitettuihin laboratoriotesteihin tai käyttää muita testejä edellyttäen, että voidaan osoittaa vastaava herkkyys ja spesifisyys.

Jos käytetään muutettuja testejä tai muita testejä, afrikkalaisesta sikarutosta vastaavan yhteisön vertailulaboratorion on arvioitava näiden muutettujen tai muiden testien herkkyys ja spesifisyys säännöllisin vertailukokein.

2 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2003.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 26 päivänä toukokuuta 2003.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 192, 20.7.2002, s. 27.

LIITE

AFRIKKALAISEN SIKARUTON TAUDINMÄÄRITYSKÄSIKIRJA

I luku

Johdanto, tavoitteet ja määritelmät

1. Afrikkalaisen sikaruton (jäljempänä 'ASF') diagnosointimenettelyjen yhdenmukaisuuden varmistamiseksi tässä käsi kirjassa:
 - a) annetaan ohjeet ja vähimmäisvaatimukset ASF:n oikean diagnosoinnin edellyttämistä diagnostisista menettelyistä, näytteenottomenetelmistä sekä perusteista, joilla arvioidaan kliinisiä tutkimuksia ja *post mortem* -tutkimuksia sekä laboratoriotestejä ⁽¹⁾;
 - b) vahvistetaan bioturvallisuuden vähimmäisvaatimukset ja laatustandardit, joita on noudatettava ASF:n diagnosoinnista vastaavissa laboratorioissa ja näytteiden kuljetuksessa;
 - c) määritellään ASF:n diagnosoinnissa käytettävät laboratoriotestit ja ASF:n virusisolaattien geneettisessä tyyppityksessä käytettävät laboratoriotekniikat.
2. Tämä käsi kirjassa on tarkoitettu ensisijaisesti afrikkalaisen sikaruton torjunnasta vastaavien viranomaisten käyttöön. Tämän vuoksi pääpaino on laboratoriotestien periaatteissa ja soveltamisessa sekä koetulosten arvioinnissa eikä yksityiskohtaisissa laboratoriomenetelmäohjeissa.
3. Tässä käsi kirjassa käytetään direktiivin 2002/60/EY 2 artiklassa tarkoitettujen määritelmien lisäksi seuraavia määritelmisiä:
 - a) 'epäillyllä tilalla' tarkoitetaan mitä tahansa sikatilaa, jonka yhden tai useamman sian epäillään saaneen ASF-virustartunnan, tai direktiivin 2002/60/EY 2 artiklan k alakohdassa määriteltyä kontaktitilaa;
 - b) 'epidemiologisella alayksiköllä' tai 'alayksiköllä' tarkoitetaan rakennusta, paikkaa tai läheistä maa-aluetta, jossa tilan sikaryhmiä pidetään siten, että ne ovat säännöllisesti suorassa tai epäsuorassa kosketuksessa toisiinsa, mutta samalla eristettyinä muista saman tilan sioista;
 - c) 'kontaktisioilla' tarkoitetaan sikoja, jotka ovat olleet tilalla viimeisten 21 vuorokauden aikana suorassa kosketuksessa sellaisen yhden tai useamman sian kanssa, jonka epäillään saaneen ASF-virustartunnan.

II luku

ASF:n kuvaus ja erotusdiagnoosiikka taudinmäärittelyssä

A. JOHDANTO

1. ASF:n aiheuttaa vaipallinen DNA-virus, joka kuuluu *Asfarviridae*-heimon *Asfivirus*-sukuun. ASF:n viruskantojen virulenssi vaihtelee, vaikka eri serotyyppejä ei ole löydetty.
2. ASF-virus on hyvin kestävä tartunnan saaneiden sikojen ulosteissa, sikojen ruhoissa ja tuoreessa sianlihassa sekä joissakin sianlihatuotteissa. Sen inaktivoimiseksi ympäristöstä on käytettävä asianmukaisia desinfiointiaineita.
3. Euroopassa tauti tarttuu yleensä nenän ja suun kautta eläinten joutuessa suoraan tai epäsuoraan kosketukseen tartunnan saaneisiin sikoihin tai viruksen saastuttaman rehun välityksellä. Kuitenkin alueilla, joilla esiintyy vektoreita ⁽²⁾, näiden vektorien kautta tarttumisella on suuri merkitys viruksen kestävyteen ja leviämiseen. ASF voi levitä myös saastuneen aineksen epäsuoran kosketuksen kautta sekä ASF-virusta mekaanisesti kuljettavien purevien hyönteisten välittämänä. Tauti saattaa levitä myös tartunnan saaneiden karjujen siemennesteen välityksellä.
4. Itämissä on yksittäisissä eläimissä 5—15 vuorokautta. Käytännön olosuhteissa kliiniset oireet saattavat kuitenkin ilmetä tilalla vasta useita viikkoja viruksen tarttumisen jälkeen tai vielä tätä myöhemminkin, jos kyseinen viruskanta on lievä.

⁽¹⁾ Määriteltäessä laboratoriotestejä varten otettavien näytteiden määrää on otettava huomioon myös käytettävien testien herkkyys. Niiden eläinten määrän, joista näytteitä otetaan, on oltava suurempi kuin tässä käsi kirjassa ilmoitettu määrä, mikäli käytettävä testi ei ole kovin herkkä.

⁽²⁾ Direktiivin 2002/60/EY 2 artiklan r alakohdan mukaisesti määriteltynä.

5. ASF voi esiintyä akuutissa, subakuutissa ja kroonisessa muodossa, jotka eroavat toisistaan lähinnä viruksen virulenssin suhteen.
6. Tartunnasta kliinisesti toipuneiden sikojen viremia jatkuu vielä 40—60 vuorokautta, ja tällaisista sioista tulee viruksen kantajia. ASF-virus on voitu eristää kantajasiasta jopa kuuden kuukauden päästä tartunnasta.

B. AKUUTTI MUOTO

1. Taudin kliinisenä ensioireena on yleensä korkea kuume (yli 40 °C), johon liittyy apatia, ruokahaluttomuus, nopea ja vaikeutunut hengitys sekä silmä- ja sierainvuoto. Sioilla on liikkeen inkoordinaatiota ja ne painautuvat toisiaan vasten. Oireena voi myös olla tiineyden varhaisessa vaiheessa tapahtuvat luomiset. Joillakin sioilla voi esiintyä oksentelua ja ummetusta, toisilla taas veristä ripulia. Eläimellä on ihonalaista turvotusta tai verenpurkauksia erityisesti kehon ääreisosissa ja korvissa. Eläin saattaa vaipua koomaan ennen kuolemaa, joka seuraa 1—7 vuorokauden kuluessa kliinisten oireiden ilmenemisestä. Tilan sairastuvuus- ja kuolleisuusaste voi olla 100 prosenttia.

Kuolemanjälkeiset muutokset ovat tyypillisiä yleistyneelle verenvuodolle: yleistynyt verentungos koko ruhossa, verensekainen neste rinta- ja vatsaontelossa, suurentunut tumma perna, verihiyytymän kaltaisia verenvuotoja imusolmukkeissa, erityisesti munuaisten, maksan ja mahalaukun imusolmukkeissa, petekkiaaliset (pistemäiset) verenvuodot munuaiskuoressa, medullan papilloissa ja munuaisaltaassa, vatsaontelon herakalvoissa, vatsalaukun ja suoliston limakalvoissa sekä sydämessä, sydämen ulko- ja sisäkalvossa, hydrotooraksi sekä petekkiaaliset verenvuodot keuhkopussissa.

2. Yleensä akuutti klassinen sikarutto muistuttaa kliinisesti ja patologisesti hyvin paljon akuuttia afrikkalaista sikaruttoa. Kun eläimen iholla ja korvissa on selvästi havaittavia verenpurkauksia, on syytä epäillä akuuttia klassista sikaruttoa tai afrikkalaista sikaruttoa. Samanlaisia muutoksia aiheuttavat vain harvat muut sairaudet.

Akuuttia afrikkalaista sikaruttoa on epäiltävä myös silloin, kun epäillään sikaruusua, sikojen lisääntymis- ja hengitysoireyhtymää, kumariinimyrkytystä, *purpura haemorrhagica* -oireita, PMWS-syndroomaa, PDNS-syndroomaa, salmonella- tai pasteurella-tartuntaa tai mitä tahansa kuumesta suolisto- tai hengityselinsairautta, johon antibiootit hoito ei tehoa.

C. SUBAKUUTTI MUOTO

Subakuutti muoto on tyypillinen taudin endeemisillä alueilla. Subakuutille tartunnan oireita ovat vaihteleva kuume, apatia ja keuhkokuume. Sydämen vajaatoiminta voi johtaa kuolemaan. Subakuutissa muodossa muutokset ovat samanlaiset kuin akuutissa muodossa mutta lievemmät. Tyypillisiä muutoksia ovat laajat verenpurkaukset imusolmukkeissa, munuaisissa ja pernassa, hengityselinten verentungos ja turvotus (ödeema) ja joissakin tapauksissa interstiellinen keuhkotulehdus.

D. KROONINEN MUOTO

Taudin kroonista muotoa esiintyy harvoin. Kroonisessa muodossa voidaan havaita sekundaarisia bakteeri-infektioita. Koska ASF:n kroonisen muodon kliiniset oireet ovat melko epämääräisiä, erotusdiagnoosissa on otettava huomioon monien muiden sairauksien mahdollisuus. Kaikkien eläinten ruumiinlämpö ei välttämättä nouse, mutta ainakin joillakin tartunnan saaneen tilan sioilla voidaan todeta kuumetta.

Kroonisen ASF:n kliinisiä oireita voivat olla hengitysvaikeudet, luomiset, artriitti, ihon krooniset haavaumat tai nekroosi, jotka eivät vastaa ASF-virustartuntojen tyypillistä kliinistä kuvaa. Muutokset saattavat olla hyvin vähäisiä tai niitä ei ole ollenkaan. Tyypillisiä histopatologisia löydöksiä ovat laajentuneet imusolmukkeet ja perna, keuhkopussintulehdus, fibriininen sydänpussitulehdus sekä infiltoiva keuhkotulehdus. Paikallista juustoutunutta kuoliota ja keuhkon mineralisoitumista on myös havaittu.

III luku

Ohjeet tärkeimmistä huomioon otettavista kriteereistä tutkittaessa, onko tilalla syytä epäillä ASF-tartuntaa

1. Päätös siitä, epäilläänkö tilalla ASF-tartuntaa, tehdään seuraavien löydösten, kriteerien ja perusteiden pohjalta:
 - a) kliiniset ja patologiset löydökset sioista. Tärkeimmät huomioon otettavat kliiniset ja patologiset löydökset ovat seuraavat:
 - kuume, johon liittyy kaikenikäisten sikojen sairastuvuutta ja kuolleisuutta,
 - kuume, johon liittyy verenvuotoa, petekkiaalisia (pistemäisiä) verenvuotoja ja mustelmia, erityisesti imusolmukkeissa, munuaisissa, pernassa (joka on erityisesti taudin akuutissa muodossa suurentunut ja tumma) ja virtsarakossa sekä haavaumia sappirakossa;

- b) epidemiologiset löydökset. Tärkeimmät huomioon otettavat epidemiologiset löydökset ovat seuraavat:
- siat ovat olleet suorassa tai epäsuorassa kosketuksessa sikatilaan, jolla todistetusti esiintyy ASF-virusta,
 - tila on myynyt sikoja, joiden on myöhemmin todettu saaneen ASF-tartunnan,
 - emakoita on keinosiemennetty epäillystä toimituslähteestä peräisin olevalla siemennesteellä,
 - siat ovat olleet epäsuorassa tai suorassa kosketuksessa sellaisen luonnonvaraisen sikakannan kanssa, jossa esiintyy ASF-virusta,
 - sikoja pidetään ulkona alueella, jonka luonnonvaraisissa sioissa esiintyy ASF-virusta,
 - sioille on syötetty ruokajätettä, jota ei ehkä ole käsitelty asianmukaisesti ASF-viruksen tuhoamiseksi,
 - tila on saattanut altistua tartunnalle, esimerkiksi tilalle tartuntaepäilyltä tilalta tai tartuntatilalta tulevien henkilöiden tai kuljetusten kautta jne.
 - vektorien esiintyminen tilan alueella.
2. Tilaa on pidettävä epäiltynä tilana, jos kliinisten tai patologisten löydösten perusteella tilalla epäillään esiintyvän ASF:ää, mutta kliinisillä, epidemiologisilla ja laboratoriotutkimuksilla ei ole voitu vahvistaa kyseistä tautia eikä tunnista muuta tautilähdettä tai taudinaiheuttajaa kyseisellä tilalla.

IV luku

Tarkastus- ja näytteenottomenettelyt

A. OHJEET JA MENETTELYT EPÄILTYJEN TILOJEN SIKOJEN KLIINISTÄ TUTKIMUSTA JA NÄYTTEENOTTOA VARTEN

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että epäillyillä tiloilla suoritetaan asianmukaiset kliiniset tarkastukset, näytteidenotto ja laboratoriotutkimukset ASF:n esiintymisen varmistamiseksi tai poissulkemiseksi 2—6 alakohdassa annettujen ohjeiden ja menettelyjen mukaisesti.

Riippumatta siitä, onko kyseisellä tilalla toteutettu direktiivin 2002/60/EY 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet, näitä ohjeita ja menettelyjä on sovellettava myös aina kun ASF on yhtenä osana erotusdiagnoosia. Tämä koskee myös tilanteita, joissa ASF:n esiintymisen todennäköisyys on havaittujen kliinisten oireiden ja taudin epidemiologisen kulun perusteella hyvin pieni.

Kaikissa muissa tapauksissa, joissa yhden tai useamman sian epäillään saaneen ASF-tartunnan, direktiivin 2002/60/EY 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet on toteutettava kyseisellä epäillyllä tilalla.

Jos ASF:ää epäillään teurastamossa tai kuljetusvälineessä olevissa sioissa, 2—6 alakohdassa annettuja ohjeita ja menettelyjä on myös sovellettava soveltuvin osin.

2. Kun virkaeläinlääkäri käy epäillyllä tilalla ASF:n esiintymisen varmistamiseksi tai poissulkemiseksi

- tilan tuotanto- ja terveystiedot on tarkistettava, jos nämä tiedot ovat käytettävissä; tilan kaikki alayksiköt on tarkastettava kliinisesti tutkittavien sikojen valitsemiseksi.

Kliiniseen tutkimukseen on sisällyttävä ruumiinlämmön mittausta, jonka ensisijaisina kohteina ovat seuraavanlaiset siat tai sikaryhmät:

- sairaat tai ruokahaluttomat siat,
- siat, jotka on äskettäin tuotu tilalle paikoista, joissa taudinpurkaus on varmistettu, tai joiden lähtöpaikka on muutoin epäilyksen alainen,
- sellaisissa tilan alayksiköissä pidetyt siat, joissa on äskettäin käynyt ulkopuolisia vierailijoita, jotka ovat puolestaan olleet äskettäin läheisessä kosketuksessa ASF:ään sairastuneisiin tai mahdollisesti sairastuneisiin sikoihin, tai joilla on ollut muita erityisen riskialttiita yhteyksiä mahdolliseen ASF-viruksen tautilähteeseen,
- siat, joista on jo otettu näytteet ja jotka on tutkittu serologisesti ASF:n varalta, mikäli näiden testien perusteella ei voida sulkea pois ASF:ää, sekä kontaktisiat,
- hiljattain taudista toipuneet siat.

Rajoittamatta direktiivissä 2002/60/EY säädettyjä muita toimenpiteitä kyseisellä tilalla, jos epäillyn tilan tarkastuksessa ei löydy edellä mainitussa alakohdassa tarkoitettuja sikoja tai sikaryhmiä, toimivaltaisen viranomaisen on epidemiologinen tilanne huomioon ottaen toimittava seuraavasti:

- suoritettava kyseisellä tilalla jatkotutkimuksia jäljempänä olevan 3 alakohdan mukaisesti, tai
 - varmistettava, että kyseisen tilan sioista otetaan verinäytteitä laboratoriokokeita varten. Tällaisessa tapauksessa sovelletaan 5 alakohdassa ja F kohdan 2 alakohdassa määriteltyjä näytteenottomenettelyjä, tai
 - sovellettava tai toteutettava edelleen direktiivin 2002/60/EY 4 artiklan 2 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä, kunnes kyseisen tilan jatkotutkimukset on suoritettu, tai
 - suljettava pois ASF:n epäily.
3. Tähän kohtaan viitattaessa kliininen tutkimus on tehtävä sattumanvaraisesti valituille sioille kyseisen tilan niissä alayksiköissä, joiden on todettu tai epäillään olleen alttiina ASF-viruksen tartunnalle.

Tutkittavien sikojen vähimmäismäärän näissä alayksiköissä on oltava sellainen, että kuumeen 10 prosentin esiintyvyys voidaan todeta 95 prosentin varmuudella.

4. Jos epäillyltä tilalta löydetään kuolleita tai kuolevia sikoja, on suoritettava *post mortem* -tutkimus mieluiten vähintään viidelle näistä sioista, ja erityisesti sioille
- joilla on ollut ennen kuolemaa taudin selviä oireita,
 - joilla on korkea kuume,
 - jotka ovat kuolleet äskettäin.

Jos näissä tutkimuksissa ei ole ilmennyt ASF:ään viittaavia muutoksia, mutta lisätutkimukset katsotaan epidemiologisen tilanteen vuoksi tarpeellisiksi, on otettava huomioon seuraavat seikat:

- siinä tilan alayksikössä, jossa kuolleita tai kuolevia sikoja pidettiin, on suoritettava 3 alakohdan mukainen kliininen tutkimus ja otettava 5 alakohdan mukaiset verinäytteet, ja
- *post mortem* -tutkimus voidaan suorittaa 3—4 kontaktisialle, erityisesti jos näissä sioissa havaitaan kliinisiä oireita.

Riippumatta siitä, onko AFS:ään viittaavia muutoksia havaittu, niiltä sioilta, joille on tehty *post mortem* -tutkimus, on otettava elin- tai kudokset virologisia testejä varten V luvun B kohdan 1 alakohdan mukaisesti. Nämä näytteet on otettava mieluiten äskettäin kuolleista sioista.

Post mortem -tutkimuksia suoritettaessa toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että

- taudin leviämisen ehkäisemiseksi toteutetaan tarvittavat varo- ja hygieniatoimenpiteet, ja
 - kuolevat siat lopetetaan eläinsuojelullisesti hyväksyttävällä tavalla eläinten suojelusta teurastus- tai lopettamishetkellä 22 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/119/ETY⁽¹⁾ sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003⁽²⁾ säännösten mukaisesti.
5. Jos epäillyllä tilalla havaitaan muita ASF:ään viittaavia kliinisiä oireita tai muutoksia, mutta toimivaltainen viranomainen katsoo, että nämä löydökset eivät ole riittäviä ASF:n esiintymisen varmistamiseksi ja että laboratoriotestit ovat tämän vuoksi tarpeen, epäilyistä sioista ja muista sioista jokaisessa alayksikössä, joissa epäiltyjä sikoja pidetään, on otettava verinäytteet laboratoriotestejä varten jäljempänä esitettyjen menettelyjen mukaisesti:
- a) serologisia testejä varten otettavien näytteiden vähimmäismäärän on oltava sellainen, että taudin 10 prosentin serologinen esiintyvyys voidaan havaita 95 prosentin varmuudella kyseisessä alayksikössä;
 - b) virologisia testejä varten otettavien näytteiden määrän on oltava toimivaltaisen viranomaisen ohjeiden mukainen. Viranomainen ottaa huomioon niiden testien valikoiman, jotka voidaan toteuttaa, käytettävien laboratoriotestien herkkyden ja epidemiologisen tilanteen.

⁽¹⁾ EYVL L 340, 31.12.1993, s. 21.

⁽²⁾ EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1.

6. Jos epäillyn tilan sioissa ei havaita tutkimuksessa ASF:ään viittaavia klinisiä oireita tai muutoksia, mutta toimivaltainen viranomainen pitää useampia laboratoriokokeita tarpeellisina ASF:n poissulkemiseksi, edellä 5 alakohdassa määriteltyjä näytteenottomenettelyjä käytetään ohjeistuksena.

B. NÄYTTEENOTTOMENETTELYT TILALLA, JONKA SIAT LOPETETAAN, KUN TAUTI ON TODETTU

1. Kun tilan sikoja lopetetaan taudinpurkauksen toteamisen jälkeen direktiivin 2002/60/EY 5 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, niistä on otettava pistokokeina verinäytteitä serologisia testejä varten, jotta voidaan määrittää ASF-viruksen kulkeutumistapa tartuntatilalle sekä sen kulkeutumisesta kulunut aika.
2. Tutkittavien sikojen vähimmäismäärä tilan jokaisessa alayksikössä on oltava sellainen, että 10 prosentin seropositiivisuuden esiintyminen voidaan havaita 95 prosentin varmuudella ⁽¹⁾.

Virologisia testejä varten on otettava näytteitä myös noudattamalla toimivaltaisen viranomaisen ohjeita. Viranomaisen ottaa huomioon niiden testien valikoiman, jotka voidaan toteuttaa, käytettävien laboratoriotestien herkkyyden ja epidemiologisen tilanteen.

Alueilla, joilla on aikaisemmin todettu ASF-virustartunnan saaneita vektoreja, on myös kerättävä asianmukaisia kokoelmia pehmeistä puutiaisista virologisia testejä varten toimivaltaisen viranomaisen ja direktiivin 2002/60/EY liitteen III ohjeiden mukaisesti.

3. Sekundaaritaudinpurkauksissa toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin päättää poiketa 1 ja 2 alakohdan säännöksistä ja käyttää muita näytteenottomenettelyjä ottaen huomioon jo käytettävissä olevat epidemiologiset tiedot viruksen lähteestä ja kulkeutumistavasta tilalle sekä taudin mahdollisesta leviämisestä tilan ulkopuolelle.

C. NÄYTTEENOTTOMENETTELYT TEURASTETTAESSA EPÄILLYN TILAN SIKOJA ENNALTA EHKÄISEVÄNÄ TOIMENPITEENÄ

1. Kun epäillyn tilan sikoja lopetetaan ennalta ehkäisevänä toimenpiteenä direktiivin 2002/60/EY 4 artiklan 3 kohdan a alakohdan tai 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti, on otettava verinäytteitä serologisia ja virologisia testejä varten 2 kohdassa mainitun menettelyn mukaisesti ASF:n esiintymisen varmistamiseksi tai poissulkemiseksi tai epidemiologisten lisätietojen keräämiseksi.

2. Näytteitä on otettava ensisijaisesti

- sioista, joiden oireet tai kuolemanjälkeiset muutokset viittaavat ASF:ään, sekä näiden kanssa kontaktissa olleista sioista,
- muista sioista, joilla on saattanut olla altistavia kontakteja tartunnan saaneisiin tai tartunnan saaneiksi epäiltyihin sikoihin, tai joiden epäillään saaneen ASF-viruksen. Näistä sioista on otettava näytteet toimivaltaisen viranomaisen ohjeiden mukaisesti. Viranomaisen ottaa epidemiologisen tilanteen huomioon.

Lisäksi tilan kunkin alayksikön sioista on otettava näytteitä pistokokeina ⁽²⁾. Tällaisessa tapauksessa serologisia testejä varten otettavien näytteiden vähimmäismäärän on oltava sellainen, että kyseisessä alayksikössä voidaan todeta 10 prosentin seropositiivisuuden esiintyminen 95 prosentin varmuudella.

Virologisia testejä varten otettavien näytteiden tyyppin ja käytettävän testin on oltava toimivaltaisen viranomaisen ohjeiden mukaisia. Viranomaisen ottaa huomioon niiden testien valikoiman, jotka voidaan toteuttaa, näiden testien herkkyyden ja epidemiologisen tilanteen.

⁽¹⁾ Jos direktiivin 2002/60/EY 6 artiklan 1 kohdan poikkeusta on sovellettu, näytteet on otettava sen tilan alayksikön sioista, jonka sikoja on lopetettu, rajoittamatta kuitenkaan tilan jäljellä oleville sioille suoritettavia lisätarkastuksia ja näytteenottoa, jotka suoritetaan toimivaltaisen viranomaisen ohjeiden mukaisesti.

⁽²⁾ Jos toimivaltainen viranomainen on kuitenkin rajoittanut ennalta ehkäisevän lopettamisen direktiivin 2002/60/EY 4 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti vain tilan siihen osaan, jonka sikojen epäillään saaneen ASF-viruksen, näytteitä on otettava tilan sen alayksikön sioista, jossa tätä toimenpidettä on sovellettu, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tilan muille sioille suoritettavia lisätutkimuksia ja näytteenottoa, jotka suoritetaan toimivaltaisen viranomaisen ohjeiden mukaisesti.

D. TARKASTUS- JA NÄYTTEENOTTOMENETTELYT ENNEN KUIN VOIDAAN MYÖNTÄÄ LUPA SIIRTÄÄ SIKOJA POIS SUOJA- TAI VALVONTAVYÖHYKKEILLÄ OLEVILTA TILOILTA JA SILLOIN, KUN NÄMÄ SIAT TEURASTETAAN TAI LOPETETAAN (DIREKTIIVIN 2002/60/EY 10 JA 11 ARTIKLA)

1. Rajoittamatta direktiivin 2002/60/EY 11 artiklan 1 kohdan f alakohdan toisen luetelmakohdan säännöksiä, jotta voidaan myöntää lupa sikojen siirtämiselle pois suoja- ja valvontavyöhykkeiltä mainitun direktiivin 10 artiklan 3 kohdan mukaisesti, virkaeläinlääkärin suorittama kliininen tutkimus

— on suoritettava sikojen siirtoa edeltävien 24 tunnin aikana,

— on suoritettava A kohdan 2 alakohdan säännösten mukaisesti.

2. Jos sikoja siirretään toiselle tilalle, sioille on suoritettava edellä mainitun 1 alakohdan mukaisten tutkimusten lisäksi kliininen tutkimus, johon sisältyy ruumiinlämmön mittaaminen osalta sioista, tilan jokaisessa alayksikössä, jossa siirrettäviä sikoja pidetään.

Tutkittavien sikojen vähimmäismäärän näissä alayksiköissä on oltava sellainen, että voidaan todeta kuumeen 10 prosentin esiintyvyys 95 prosentin varmuudella.

3. Jos sikoja siirretään teurastamoon, prosessointilaitokseen tai muuhun paikkaan teurastettaviksi tai lopetettaviksi, sioille on suoritettava edellä mainitun 1 alakohdan mukaisten tutkimusten lisäksi kliininen tutkimus jokaisessa alayksikössä, jossa siirrettäviä sikoja pidetään. Jos siat ovat yli kolmen—neljän kuukauden ikäisiä, osalta sioista on myös mitattava ruumiinlämpö tutkimuksen yhteydessä.

Tutkittavien sikojen vähimmäismäärän kyseisessä alayksikössä on oltava sellainen, että voidaan todeta kuumeen 20 prosentin esiintyvyys 95 prosentin varmuudella.

4. Kun 3 alakohdassa tarkoitettut siat teurastetaan tai lopetetaan, jokaisen alayksikön, josta sikoja on siirretty, sioista on otettava verinäytteitä serologisia testejä varten tai veri- tai elinnäytteitä (esimerkiksi tonsillat, perna tai imusolmukkeet) virologisia testejä varten.

Otettavien näytteiden vähimmäismäärän jokaisessa alayksikössä on oltava sellainen, että 10 prosentin seropositiivisuuden tai viruksen esiintyvyys voidaan todeta 95 prosentin varmuudella.

Otettavien näytteiden tyyppin ja käytettävän testin on oltava toimivaltaisen viranomaisen ohjeiden mukaisia. Viranomainen ottaa huomioon niiden testien valikoiman, jotka voidaan toteuttaa, näiden testien herkkyyden ja epidemiologisen tilanteen.

5. Jos sikojen teurastuksen tai lopetuksen yhteydessä kuitenkin havaitaan ASF:ään viittaavia kliinisiä oireita tai kuolemanjälkeisiä muutoksia, C kohdassa annettuja näytteenottoa koskevia säännöksiä sovelletaan 4 alakohdasta poiketen.

6. Direktiivin 2002/60/EY 10 artiklan 5 kohdassa ja 11 artiklan 4 kohdassa säädetty poikkeus voidaan myöntää, jos toimivaltaiset viranomaiset varmistavat, että tehokasta näytteenotto- ja testausohjelmaa sovelletaan myös 2, 3 ja 4 alakohdassa tarkoitettuihin sikaryhmiin, jotka on tarkastettava tai joista on otettava näytteitä. Tässä ohjelmassa verinäytteiden vähimmäismäärän on oltava sellainen, että kyseisessä sikaryhmässä voidaan todeta 5 prosentin seropositiivisuuden esiintyminen 95 prosentin varmuudella.

E. TARKASTUS- JA NÄYTTEENOTTOMENETTELYT TILAN SIKAKANTAA UUSITTAESSA

1. Kun tilalle tuodaan uusia sikoja direktiivin 2002/60/EY 13 artiklan 3 kohdan mukaisesti, on noudatettava seuraavia näytteenottomenettelyjä:

— verinäytteet on otettava aikaisintaan 45 vuorokauden kuluttua sikojen tuonnista,

— jos tilalle tuodaan sentinellisikoja, tilan jokaisessa alayksikössä on otettava verinäytteitä pistokokeina serologisia testejä varten sellaisesta sikamäärästä, että 10 prosentin seropositiivisuuden esiintyvyys voidaan todeta 95 prosentin varmuudella,

— jos tilan koko sikakanta uusitaan, tilan jokaisessa alayksikössä on otettava pistokokeina verinäytteitä serologisia testejä varten sellaisesta sikamäärästä, että 20 prosentin seropositiivisuuden esiintyvyys voidaan todeta 95 prosentin varmuudella.

2. Kun tilalle tuodaan uusia sikoja direktiivin 2002/60/EY 13 artiklan 4 kohdan mukaisesti, on noudatettava seuraavia näytteenottomenettelyjä:

- verinäytteet on otettava aikaisintaan 45 vuorokauden kuluttua sikojen tuonnista,
- jos tilalle tuodaan sentinellisikoja, tilan jokaisessa alayksikössä on otettava verinäytteitä pistokokeina serologisia testejä varten sellaisesta sikamäärästä, että 5 prosentin seropositiivisuuden esiintyvyys voidaan todeta 95 prosentin varmuudella,
- jos tilan koko sikakanta uusitaan, tilan jokaisessa alayksikössä on otettava pistokokeina verinäytteitä serologisia testejä varten sellaisesta sikamäärästä, että 10 prosentin seropositiivisuuden esiintyvyys voidaan todeta 95 prosentin varmuudella.

Tällöin kolmannessa luetelmakohdassa määritelty menettely on toistettava aikaisintaan 60 vuorokauden kuluttua koko sikakannan uusimisesta.

3. Kun tilalle on tuotu uusia eläimiä, toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että tilan sikojen sairastuessa tai kuollessa tuntemattomasta syystä kyseiset siat tutkitaan välittömästi ASF:n varalta.

Näitä säännöksiä sovelletaan siihen asti, kun direktiivin 2002/60/EY 13 artiklan 3 kohdan a ja b alakohdassa ja 4 kohdassa tarkoitettuja sikojen siirtämistä koskevia rajoituksia lakataan soveltamasta kyseisen tilan osalta.

F. NÄYTTEENOTTOMENETTELYT SUOJAVYÖHYKKEELLÄ OLEVILLA TILOILLA ENNEN RAJOITUSTEN POISTAMISTA

1. Jotta direktiivin 2002/60/EY 10 artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä voitaisiin lakata soveltamasta suojavyöhykkeellä, kaikilla vyöhykkeen tiloilla on:

- suoritettava kliininen tarkastus A kohdan 2 ja 3 alakohdassa annettujen menettelyjen mukaisesti,
- otettava verinäytteitä serologisia testejä varten jäljempänä olevan 2 alakohdan mukaisesti.

2. Otettujen verinäytteiden vähimmäismäärän tilan jokaisessa alayksikössä on oltava sellainen, että 10 prosentin seropositiivisuuden esiintyvyys voidaan todeta 95 prosentin varmuudella.

Kuitenkin direktiivin 2002/60/EY 10 artiklan 5 kohdassa ja 11 artiklan 4 kohdassa säädetty poikkeus voidaan myöntää vain, jos toimivaltainen viranomainen varmistaa, että verinäytteiden määrän perusteella pystytään 5 prosentin seropositiivisuuden esiintyvyys toteamaan 95 prosentin varmuudella tilan kussakin alayksikössä.

G. NÄYTTEENOTTOMENETTELYT VALVONTAVYÖHYKKEELLÄ OLEVILLA TILOILLA ENNEN RAJOITUSTEN POISTAMISTA

1. Jotta direktiivin 2002/60/EY 11 artiklassa tarkoitetut rajoitukset voidaan poistaa valvontavyöhykkeellä, vyöhykkeen kaikilla tiloilla on suoritettava A kohdan 2 alakohdan mukainen kliininen tarkastus.

Lisäksi on otettava verinäytteitä serologisia testejä varten sioista

- muilla tiloilla, joilla toimivaltainen viranomainen katsoo näytteenoton tarpeelliseksi,
- kaikilla keinosiemennysasemilla.

2. Kun verinäytteitä otetaan serologisia testejä varten valvontavyöhykkeellä sijaitsevilla tiloilla, otettavien verinäytteiden määrän on oltava F kohdan 2 alakohdan ensimmäisen virkkeen mukainen.

Kuitenkin direktiivin 2002/60/EY 10 artiklan 5 kohdassa ja 11 artiklan 4 kohdassa säädetty poikkeus voidaan myöntää vain, jos toimivaltainen viranomainen varmistaa, että kullakin valvontavyöhykkeen tilalla otetaan verinäytteitä serologisia testejä varten. Otettujen verinäytteiden vähimmäismäärän tilan jokaisessa alayksikössä on oltava sellainen, että 5 prosentin seropositiivisuuden esiintyvyys voidaan todeta 95 prosentin varmuudella.

H. SEROLOGINEN VALVONTA JA NÄYTTEENOTTOMENETTELYT ALUEILLA, JOIDEN LUONNONVARAISISSA SIOISSA EPÄILLÄÄN ASF:ÄÄ TAI JOIDEN LUONNONVARAISISSA SIOISSA TAUTI ON TODETTU

1. Kun luonnonvaraisten sikojen serologista seuranta tehdään sellaisilla alueilla, joilla ASF on vahvistettu tai sitä epäillään, näytteenoton kohdepopulaation koko ja kohdealue olisi määriteltävä ennalta tarvittavan näytemäärän selvittämiseksi. Näytteiden määrä on laskettava arvioidun elävien eläinten määrän, eikä ammuttujen eläinten määrän perusteella.
2. Jos populaation tiheys- ja kokotiedot eivät ole käytettävissä, maantieteellistä näytteenottoaluetta määritettäessä selvitetään alueella jatkuvasti oleskelevien luonnonvaraisten sikojen määrä sekä ne luonnolliset tai keinotekoiset esteet, jotka estävät tehokkaasti eläinten laajamittaista ja jatkuvaa liikkumista. Jos tällaisia esteitä ei ole, tai kun kyseessä on suuri alue, näytteenottoalueiksi on suositeltavaa määritellä noin 200 neliökilometrin suuruisia alueita, joilla elää yleensä 400—1 000 luonnonvaraista sikaa.
3. Niiden sikojen vähimmäismäärän, joista otetaan näytteitä määritellyllä näytteenottoalueella, on oltava sellainen, että 5 prosentin seropositivisuuden esiintyvyys voidaan todeta 95 prosentin varmuudella, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2002/60/EY 15 artiklan 2 kohdan c alakohdan säännösten soveltamista. Tästä syystä kullakin määritellyllä alueella on otettava näytteet vähintään 56 eläimestä.
4. Ammutuista tai kuolleina löydettyistä luonnonvaraisista sioista on otettava virologisia testejä varten V luvun B kohdan 1 alakohdan mukaiset näytteet.

Kun ammuttujen luonnonvaraisten sikojen virologinen valvonta katsotaan tarpeelliseksi, se on kohdistettava ensisijaisesti alle vuoden ikäisiin eläimiin.

5. Kaikkien laboratorioon lähetettävien näytteiden mukaan on liitettävä direktiivin 2002/60/EY 16 artiklan 3 kohdan h alakohdassa tarkoitettu kyselylomake.

V luku

Yleiset menettelyt ja arviointiperusteet näytteenottoa ja näytteiden kuljetusta varten

A. YLEISET MENETTELYT JA ARVIOINTIPERUSTEET

1. Ennen saastuneeksi epäillyllä tilalla tehtävää näytteenottoa on laadittava kartta tilasta ja määriteltävä tilan epidemiologiset alayksiköt.
2. Aina, kun katsotaan, että uusintanäytteiden ottaminen saattaa tulla tarpeelliseksi, kaikki siat, joista näytteitä otetaan, on merkittävä yksilöllisesti siten, että niistä on helppo ottaa uusintanäytteet.
3. Kaikkiin laboratorioon lähetettäviin näytteisiin on liitettävä asianmukaiset lomakkeet toimivaltaisen viranomaisen määrittelemien vaatimusten mukaisesti. Näissä lomakkeissa on yksityiskohtaisia taustatietoja niistä sioista, joista näytteitä on otettu, sekä havaituista kliinisistä oireista tai kuolemanjälkeisistä muutoksista.

Kun kyseessä ovat tiloilla pidetyistä sioista otetut näytteet, on annettava selkeät tiedot sikojen iästä, luokasta ja alkuperätilasta. On suositeltavaa kirjata muistiin jokaisen sian, josta näyte on otettu, sijainti tilalla sekä yksilöllinen tunnistemerkki.

B. VIROLOGISIA TESTEJÄ VARTEN TARVITTAVIEN NÄYTTEIDEN KERÄÄMINEN

1. Tonsilla-, imusolmuke-, (maksan ja mahalaukun, munuaisten imusolmukkeet, *submandibulaari-* ja *retropharyngeaali-imusolmukkeet*) perna-, munuais- ja keuhkokudoksista otettavat näytteet soveltuvat parhaiten ASF-viruksen, sen antigeenin tai genomien osoittamiseen kuolleista tai lopetetuista sioista⁽¹⁾. Jos ruho on autolysoitunut, suositeltava näyte on kokonainen pitkä luu tai rintalasta.
2. Kuumeisista tai taudin muita oireita osoittavista sioista on otettava hyttymättömiä ja/tai hyittyneitä verinäytteitä toimivaltaisen viranomaisen ohjeiden mukaisesti.

⁽¹⁾ On suositeltavaa kerätä myös sykköruusuinäytteitä, koska ne voivat olla hyödyllisiä klassisen sikaruton diagnosointiin.

C. NÄYTTEIDEN KULJETUS

1. On suositeltavaa, että kaikki näytteet
 - merkitään asianmukaisella tunnisteella,
 - kuljetetaan ja säilytetään tiiviissä säiliöissä,
 - säilytetään viileässä jääkaappilämpötilassa; kuitenkin jos on todennäköistä, että näytteiden toimittaminen laboratorioon kestää yli 48 tuntia, laboratoriolta olisi pyydettävä ohjeita sopivasta lämpötilasta kuljetuksen aikana,
 - toimitetaan laboratorioon mahdollisimman pian,
 - säilytetään jäähdytyspussien tai kuivajään avulla viileinä pidettävissä pakkauksissa,
 - kudoksista tai elimistä suljetaan erillisiin suljettuihin muovipakkauksiin ja merkitään asianmukaisesti. Tämän jälkeen näytteet on sijoitettava suurempiin säiliöihin ja ne on pakattava riittävän imukykyiseen pakkaukseen vaurioiden ja vuotojen estämiseksi,
 - mahdollisuuksien mukaan kuljetetaan pätevän henkilön valvonnassa suoraan laboratorioon nopean ja luotettavan kuljetuksen varmistamiseksi.
2. Pakkauksen päälle on merkittävä näkyvästi vastaanottavan laboratorion osoite ja seuraava teksti:

Patologisia näytteitä. Helposti pilaantuvaa. Helposti särkyvää. Saa avata vain ASF:n tutkimuslaboratoriossa.
3. Vastaanottavan laboratorion vastuuhenkilölle on ilmoitettava hyvissä ajoin näytteiden saapumisajankohdasta.
4. Kun näytteitä kuljetetaan lentoteitse yhteisön ASF:n vertailulaboratorioon ⁽¹⁾, pakkaukseen on tehtävä IATA:n (Kansainvälinen ilmakuljetusliitto) määräysten mukaiset merkinnät.

VI luku

Virologisten testien periaatteet ja käyttö sekä tulosten arviointi

A. VIRUKSEN ANTIGEEENIEN OSOITTAMINEN

1. Suora immunofluoresenssitesti (DIFT)

Kokeen periaatteena on mikroskooppinen virusantigeeniosoitus sellaisten sikojen, joiden epäillään saaneen ASF-viruksen, elinten sivelynäytteistä tai jääleikkeistä. Solunsisäiset antigeenit osoitetaan käyttäen FITC ⁽²⁾-konjugoituja vasta-aineita. Virus ilmenee infektoituneiden solujen sytoplasmassa rakeina.

Sopivia elimiä ovat munuaiset, perna ja eri imusolmukkeet. Jos kyseessä on luonnonvarainen sika, voidaan käyttää myös sivelynäytettä luuydinsoluista, jos mainittuja elimiä ei ole käytettävissä tai ne ovat ehtineet autolysoitua.

Testi voidaan suorittaa kahdessa tunnissa. Koska elinnäytteitä voidaan ottaa vain kuolleista eläimistä, niiden käyttö seulonnassa on rajoitettua.

DIFT on erittäin herkkä menetelmä akuutin ASF:n toteamiseksi. Taudin subakuutin tai kroonisen muodon osalta DIFT-testin herkkyys on noin 40 prosenttia, mikä voi johtua antigeeni-vasta-aine-kompleksien esiintymisestä. Komplekseihin sitoutuneen vasta-aineen sitoutumiskyky ASF-konjugoituun vasta-aineeseen todennäköisesti estyy. Testituloksen luotettavuutta saattaa vähentää epätarkka värjäys, erityisesti silloin, kun merkittävää kokemusta testin suorittamisesta ei ole tai kun testissä käytettävät elimet ovat ehtineet autolysoitua.

2. ELISA-menetelmä antigeeniosoitusta varten

Virusantigeenit voidaan osoittaa ELISA-tekniikoilla, mutta niitä suositellaan ainoastaan taudin akuutin muodon toteamiseksi, koska niiden herkkyys on alhainen silloin, kun esiintyy antigeeni-vasta-aine-komplekseja. Antigeeniosoituksessa käytettävän ELISA-menetelmän pitää olla niin herkkä, että akuutin ASF:n klinisiä oireita osoittavista eläimistä saadaan positiivinen tulos. Joka tapauksessa tätä testiä suositellaan käytettäväksi ainoastaan "karjan tasolla" ja yhdessä muiden virologisten testien kanssa.

⁽¹⁾ Yhteisön vertailulaboratoriolla on rajoittamaton lupa vastaanottaa diagnostisia näytteitä ja ASF:n viruskantoja muista jäsenvaltioista. Jos näytteet tulevat EU:n ulkopuolelta, jäljennös tuontiluvasta voidaan pyytää tältä laboratoriolta ennen kuljetusta ja kiinnittää pakkauksen ulkopuolelle kirjekuoressa.

⁽²⁾ Fluoreseini-isotiosyanaatti.

B. VIRUSERISTYS JA -TUNNISTUS HEMADSORPTIOTESTILLÄ (HAD)

1. Viruksen eristäminen perustuu näytemateriaalin inokulointiin viruksen lisääntymiselle herkkiin sian primaariviljelmiin kuten monosyytti- ja makrofaagiviljelmät. Suositeltavia näytteitä ASF-viruksen eristämiseen ovat antikoagulantteilla käsitellyistä verinäytteistä otetut kokoveri ja leukosyytit sekä A kohdan 1 alakohdassa tarkoitetut elimet. Jos näytteessä on ASF-virusta, virus lisääntyessään soluissa tuottaa ASF-infektioille tyypillisen soluvaurion eli sytopaattisen efektin.
2. HAD-menetelmää suositellaan ASF-virusisolaattien tunnistamiseen sen herkkyyden ja spesifisyyden vuoksi. HAD perustuu AFS-viruksen kykyyn lisääntyä sian makrofaageissa ja aiheuttaa sian punasolujen hemadsorption. Infektoituneiden makrofaagien ympärille muodostuu tyypillinen punasolujen "rosette". On kuitenkin mahdollista, että osa tautitapauksista eristetyistä ASF-viruskannoista aiheuttaa hemadsorption sijaan sytopaattisen efektin. Tällaiset kannat voidaan löytää soluviljelmien sedimenteistä joko DIF-testillä tai PCR-menetelmällä.
3. Viruksen eristäminen sopii pienen eläinmäärän näytteiden tutkimiseen paremmin kuin joukkoseurantaan. Viruksen eristämisen prosessi on työläs, ja tuloksia joudutaan odottamaan yhdestä kolmeen päivää. Kaksi muuta soluviljelyjaksoa saattavat olla tarpeen pienen virusmäärän havaitsemiseksi näytteestä. Tutkimusaika saattaa tämän vuoksi olla jopa 10 päivää ennen lopullisten tulosten saamista. Autolysoituneilla näytteillä saattaa olla sytotoksisia vaikutuksia soluviljelmään, mikä rajoittaa soluviljelmän käyttöä.
4. ELISA-, PCR- tai DIFT-menetelmillä saadun positiivisen tuloksen vahvistamiseksi suositellaan HAD-menetelmällä suoritettavaa viruksen eristämistä ja tunnistamista. Tätä menetelmää suositellaan myös silloin, kun ASF on jo vahvistettu muilla menetelmillä, erityisesti primaaritaudinpurkauksessa tai yksittäisessä tautitapauksessa.

Sian makrofaageista eristettyä ASF-virusta voidaan käyttää viruksen karakterisointiin ja molekulaari-epidemiologiaan tutkimuksiin.

5. Primaaritaudinpurkauksen, luonnonvaraisten sikojen primaaritautitapausten tai teurastamossa tai kuljetusvälineessä ilmenneiden tautitapausten yhteydessä todetut kaikki ASF:n virusisolaatit on määritettävä jäsenvaltioiden kansallisissa vertailulaboratorioissa tai muussa kyseisen jäsenvaltion hyväksymässä laboratoriossa tai yhteisön vertailulaboratoriossa E kohdan mukaisesti.

Kaikissa tapauksissa virusisolaatit on lähetettävä viipymättä viruskantojen kokoelmista huolehtivaan yhteisön vertailulaboratorioon.

C. VIRUKSEN GENOMIN OSOITTAMINEN

1. Polymeerasiketjureaktio (PCR) -menetelmää käytetään viruksen genomien osoittamiseen veri-, seerumi-, kudokset tai elinnäytteistä. Viruksen DNA-fragmentti monistetaan PCR:llä havaittavaksi määräksi. Suuri määrä tunnettuihin viruksen eri genotyypeihin kuuluvia eristyksiä, sekä ei-hemadsorboivia ja alhaisen virulenssin isolaatteja, voidaan osoittaa käyttämällä genomien hyvin konservoiduilla alueilla valittuja alukkeita. Tämän testin avulla voidaan todentaa vain virusperäisen genomisekvenssin esiintyminen. On siis otettava huomioon, että PCR-testi saattaa olla positiivinen, vaikka viruseristyksessä ei olisi kyetty osoittamaan tarttuvaa virusta (esimerkiksi kun kyseessä ovat autolysoituneet kudokset tai toipuvista taikasta toipuneista ja kliinisesti normaaleista sioista otetut näytteet).
2. PCR-menetelmää voidaan käyttää rajattuun määrään näytteitä, jotka on valittu epäillyistä eläimistä tarkkaan. Se on suositeltava menetelmä, jos elinnäytteet ovat sytotoksisia, jolloin viruksen eristäminen ei ole mahdollista (esimerkiksi luonnonvaraisista sioista saatavat näytteet).
3. PCR-tutkimukseen sopivia näytemateriaaleja ovat viruksen eristämisen yhteydessä kuvatut elimet ja seerumi. Myös puutiaisen homogenaatit voidaan tutkia PCR:llä.
4. PCR voidaan suorittaa yhden työpäivän aikana. Se edellyttää asianmukaista laboratoriolaitteistoa, erillisiä tiloja ja pätevää henkilöstöä. Menetelmän etuna on se, että tarttuvaa virusta ei tarvitse monistaa laboratoriossa. PCR-menetelmä on hyvin herkkä, mutta kontaminaatiota tapahtuu helposti, mikä voi johtaa väärään positiiviseen tulokseen. Tämän vuoksi tarkat laadunvalvontamenettelyt ovat välttämättömiä.

D. SUOSITELTAVAT VIROLOGISET TESTIT JA TULOSTEN ARVIOINTI

Virologiset testit ovat välttämättömiä ASF:n esiintymisen toteamiseksi.

Virusten eristämistä ja HAD-menetelmää on pidettävä virologisina vertailutesteinä, ja niitä on käytettävä tarvittaessa varmistustesteinä. Niiden käyttö on erityisen suositeltavaa silloin, kun positiivisiin DIF- tai PCR-tuloksiin ei liity taudin kliinisiä oireita tai muutoksia, sekä kaikissa muissa epäselvissä tapauksissa.

ASF:n primaaritaudinpurkaus voidaan kuitenkin vahvistaa, jos kyseessä olevissa sioissa on havaittu taudin kliinisiä oireita tai muutoksia ja samasta epäilystä siasta otettujen näytteiden vähintään kaksi erillistä antigeenin, genomien tai vasta-aineen osoittamistestit ovat antaneet positiivisen tuloksen.

ASF:n sekundaaritaudinpurkaus voidaan vahvistaa, jos vahvistettuun taudinpurkaukseen tai tautitapaukseen olemassa olevan epidemiologisen yhteyden lisäksi kyseessä olevissa sioissa on havaittu taudin kliinisiä oireita tai muutoksia ja antigeenin, genomien tai vasta-aineen osoittamistestit on saatu positiivinen tulos.

ASF:n primaaritauditapaus voidaan vahvistaa luonnonvaraisissa sioissa viruseristyksellä tai jos vähintään kaksi antigeenin, genomien tai vasta-aineen osoittamistestit ovat antaneet positiivisen tuloksen. Myöhemmät luonnonvaraisten sikojen ASF-tapaukset, joilla on epidemiologinen yhteys aiemmin vahvistettuihin tapauksiin, voidaan vahvistaa, jos antigeenin, genomien tai vasta-aineen osoittamistestit on saatu positiivinen tulos.

E. ASF-VIRUSISOLAATTIEN GENEETTINEN KARAKTERISOINTI

1. ASF-virusisolaattien geneettinen karakterisointi suoritetaan määrittämällä virusgenomin katkaisuentymysanalyysi ja nukleotidijaksojen sekvensointi. Reskriptio-fragmenttien tai sekvenssien samankaltaisuus aiemmista viruseristyksistä saatujen jaksojen kanssa voi osoittaa, aiheutuiko taudinpurkaus eurooppalaista vai afrikkalaista molekyyllisiä noudattavasta viruskannasta.

ASF-virusisolaattien geneettinen karakterisointi on ratkaisevan tärkeää ASF:n molekulaarista epidemiologiaa ja virusten geenivariaatiota koskevan nykyisen tietämyksen parantamiseksi. Molekulaaristen tietojen perusteella uudet virusisolaatit voidaan luokitella ja niiden mahdollisesta alkuperästä voidaan saada tietoa.

2. Jos virusten molekulaarista tyyppitystä ei voida suorittaa kansallisessa laboratoriossa tai muussa ASF:n diagnosointiin valtuutetussa laboratoriossa viipymättä, alkuperäinen näyte tai viruseristys on lähetettävä yhteisön vertailulaboratorioon molekulaarista tyyppitystä varten mahdollisimman pian.

Katkaisuentymysanalyysiä ja viruseristysten sekvensointia koskevat tiedot, jotka ASF:n diagnosoinnista valtuutetuilla laboratorioilla on käytettävissään, on lähetettävä edelleen yhteisön vertailulaboratorioon, jotta nämä tiedot voidaan syöttää tämän laboratorion ylläpitämään tietokantaan.

Tietokannan sisältämien tietojen on oltava kaikkien jäsenvaltioiden kansallisten vertailulaboratorioiden käytettävissä. Jos tiedot aiotaan julkaista tieteellisessä julkaisussa, yhteisön vertailulaboratorio takaa tietojen luottamuksellisuuden niiden julkaisemiseen asti, jos kyseinen laboratorio pyytää tätä.

VII luku

Serologisten testien periaatteet ja käyttö sekä tulosten arviointi

A. PERUSPERIAATTEET JA MERKITYS TAUDINMÄÄRITYKSEN KANNALTA

1. ASF:n spesifin vasta-aineen osoitusta suositellaan taudin subakuuttiin ja krooniseen muotoon, laajamittaisen testaukseen sekä ASF:n hävittämisohjelmiin useista syistä, joita ovat seuraavat:

- i) vasta-aineet syntyvät tartunnan saaneessa siassa nopeasti. Tällaisissa sioissa vasta-aineet voidaan yleensä osoittaa seeruminäytteistä 7–10 vuorokautta tartunnan saamisesta;
- ii) ASF:ää vastaan ei ole rokotteita. Tämä tarkoittaa, että ASF:n spesifejä vasta-aineita syntyy yksinomaan ASF-virustartunnan kautta; ja
- iii) pitkäkestoinen vasta-ainevaste. Taudista toipuneilla sioilla voidaan osoittaa useiden kuukausien ajan, ja joillakin sioilla jopa koko eliniän, runsaasti spesifisiä vasta-aineita.

Emältä saatuja ASF:n vasta-aineita voidaan havaita porsaissa ensimmäisten 10 elinviikon aikana. Emältä saatujen vasta-aineiden puoliintumisaika on porsaissa noin kolme viikkoa. Jos ASF:n vasta-aineita löytyy yli kolmen kuukauden ikäisistä porsaista, ne eivät todennäköisesti ole emältä saatuja.

2. Toimitettujen elinten seerumin tai plasman eksudaatista tutkitaan ASF-viruksen vasta-aineita ASF:n diagnosoinnin helpottamiseksi epäilyillä tiloilla, tartunnan saamisen ajankohdan määrittämiseksi vahvistetun taudinpurkauksen yhteydessä sekä valvontaa ja seuranta varten.

Seroposiitivisten sikojen paikka tilalla voi antaa arvokasta tietoa siitä, miten ASF-virus on kulkeutunut tilalle.

Serologisten kokeiden tulokset on kuitenkin arvioitava oikein ottamalla huomioon kaikki kliiniset, virologiset ja epidemiologiset löydökset, jotka saadaan direktiivin 2002/60/EY 8 artiklan mukaisesti ASF:n epäilyn poissulkemiseksi tai varmistamiseksi toteuttavien tutkimusten yhteydessä.

B. SUOSITELTAVAT SEROLOGISET TESTIT

1. ELISA, epäsuora immunofluoresenssitesti (IIFT) ja immunoblotaustesti (IB) ovat vaihtoehtoisia testejä ASF:n serologiseen vahvistamiseen.

Kansallisten laboratorioiden tekemän serologisen diagnoosin laatu ja tehokkuus on tarkistettava säännöllisesti yhteisön vertailulaboratorion kausittain järjestämän laboratorioiden välisen vertailukokeen avulla.

2. ELISA-testi on luotettavin ja hyödyllisin menetelmä laajamittaisiin serologisiin tutkimuksiin. Menetelmä perustuu ASF-viruksen vasta-aineiden osoittamiseen. Vasta-aineet sitoutuvat kiinteään faasiin kiinnitettyihin virusproteiineihin; osoittaminen tapahtuu lisäämällä reaktioon entsyymikonjugoitua proteiini-A:ta, jolloin muodostuu näkyvä värireaktio entsyymin reagoiessa sopivan substraatin kanssa.

3. Kansallisten laboratorioiden on tarkistettava säännöllisesti ELISA-reagenssien kunkin erän herkkyys ja spesifisyyden taso yhteisön vertailulaboratorion toimittaman vertailuseerumivalikoiman avulla. Tämän valikoiman on sisällettävä:

- niiden sikojen seerumia, joiden ASF-virustartunta on aikaisessa vaiheessa (alle 17 päivää tartunnasta),
- toipuvien sikojen seerumia (yli 17 päivää tartunnasta).

ASF:n serologisessa diagnosoinnissa käytettävillä ELISA-testeillä on osoitettava toipuvien sikojen kaikki vertailuseerumit. Kaikki vertailuseerumien kanssa saadut tulokset on voitava toistaa. On suositeltavaa, että testien avulla voidaan osoittaa myös kaikki taudin aikaisen vaiheen positiiviset seerumit. Tulokset, jotka saadaan sairauden alkuvaiheessa olevien sikojen vertailuseerumien kanssa, antavat viitteitä ELISA:n herkkyydestä.

4. IIFT (immunofluoresenssi) on nopea ja herkkä menetelmä ASF:n vasta-aineiden osoittamiseksi joko seerumin tai kudoksen eksudaatista. Menetelmä perustuu ASF:n vasta-aineiden osoittamiseen: vasta-aineet tunnistetaan ASF-viruksella infektoituneiden MS-soluviljelmien avulla. Vasta-aine-antigeenireaktio osoitetaan fluorescein-leimatulla proteiini A:lla. Positiivisissa näytteissä todetaan fluoresenssia infektoituneiden solujen tuman läheisyydessä.

Käyttämällä sekä DIFT- että IIFT-menetelmiä ASF:n kliinisiä oireita osoittavien eläinten elinten, veren ja eksudaatin testaamiseksi voidaan tauti vahvistaa nopeasti ja luotettavasti.

5. Immunoblotaustesti on erittäin spesifinen ja herkkä menetelmä, jossa käytetään virusproteiini-antigenejä sisältäviä nitroselluloosakaistaleita. Vasta-aine-antigeenireaktio osoitetaan lisäämällä peroksidaasikonjugoitua proteiini A:ta ja valittua substraattia. On erittäin hyödyllistä testata seerumi, josta ELISA-testillä saatu tulos on epäselvä.

VIII luku

ASF:n tutkimisesta vastaavien laboratorioiden vähimmäisturvavaatimukset

1. Jäljempänä olevassa taulukossa 1 säädettyjä vaatimuksia on noudatettava kaikissa laboratorioissa, joissa ASF-virusta aiotaan kasvattaa soluviljelmässä. *Post mortem* -tutkimukset, kudosten käsittely DIFT- tai PCR-testejä varten ja inaktivoitua antigeeniä hyödyntävät serologiset testit voidaan kuitenkin suorittaa tiloissa, joiden suojaustaso on alhaisempi, jos taulukon 1 vaatimuksia noudatetaan ja toimenpiteiden jälkeen huolehditaan perushygieniasta ja desinfioinnista sekä ruhot, kudokset ja seerumit hävitetään turvallisesti.

2. Laboratorioiden, joissa ASF-virus inokuloidaan eläimiin, on täytettävä taulukossa 2 esitetyt vaatimukset.
3. ASF-viruksen varastot on säilytettävä kaikissa tapauksissa turvallisesti joko jäädytettynä tai kylmäkuivattuina. Kaikki yksittäiset ampullit on merkittävä selkeästi nimilapuilla, ja virusvarastojen tiedot sekä laatutarkistusten päivämäärät ja tulokset on kirjattava tarkasti muistiin. Kirjanpitoa on pidettävä myös varastoon lisättävistä viruksista mukaan lukien tiedot niiden lähteistä sekä muihin laboratorioihin lähetetyistä viruksista.
4. On suositeltavaa, että ASF-virusta käsittelevällä bioturvallisella yksiköllä on käytössään tiloja, joissa ei käsitellä ASF-virusta. Tällaisia tiloja tulisi olla etenkin lasiesineiden ja välineiden preparointia, tautivapaiden soluviljelmien ylläpitoa ja valmistusta, seerumien käsittelyä ja serologisten testien (muiden kuin elävää ASF-virusta käyttävien menetelmien) suorittamista sekä hallinto- ja toimistotehtäviä varten.

Taulukko 1

Biologisen eristyksen periaatteet diagnostisissa laboratorioissa

	Yleinen ympäristö	Vähimmäisvaatimukset
Yleinen ympäristö	Normaali ilmanpaine. Pelkästään määrättyihin toimenpiteisiin varatut tilat.	Normaali ilmanpaine. Yksinkertainen poistoilman HEPA-filtraatio. Pelkästään klassisen sikaruton tai ASF:n diagnosointi-toimenpiteisiin varatut tilat. Mahdollisesti saastuneet jätevedet käsitellään ASF-viruksen inaktivoimiseksi (kuumentamalla tai kemiallisesti).
Laboratoriovaatetus	Päälysvaateet käytetään ainoastaan ASF-viruksen yksikössä. Kertakäyttöiset käsinneet aina käsiteltäessä saastunutta materiaalia. Päälysvaatteet steriloidaan ennen niiden vientiä pois yksiköstä tai pestään yksikön sisällä korkeassa lämpötilassa.	Kaikki vaatteet vaihdetaan laboratorioon tultaessa. Laboratoriovaatetusta käytetään ainoastaan ASF-viruksen yksikössä. Kertakäyttöiset käsinneet aina käsiteltäessä saastunutta materiaalia. Vaatteet steriloidaan ennen niiden vientiä pois yksiköstä tai pestään yksikön sisällä korkeassa lämpötilassa.
Henkilöstön valvonta	Yksikköön pääsee vain nimetty, koulutettu henkilöstö. Kädet pestään ja desinfioidaan yksiköstä poistuttaessa. Henkilöstö ei saa mennä yksiköstä poistumisen jälkeen 48 tuntiin sellaisiin tiloihin, joissa pidetään sikoja.	Yksikköön pääsee vain nimetty, koulutettu henkilöstö. Kädet pestään ja desinfioidaan yksiköstä poistuttaessa. Henkilöstö ei saa mennä yksiköstä poistumisen jälkeen 48 tuntiin sellaisiin tiloihin, joissa pidetään sikoja.
Laitteet	Kaikessa elävien virusten käsittelyssä käytetään suojaavaa laminaarivirtauskaappia (luokka I tai II). Kaapissa olisi oltava kaksinkertainen poistoilman HEPA-filtraatio. Kaikkien laboratoriotoimenpiteisiin tarvittavien varusteiden on oltava käytettävissä pelkästään näitä toimenpiteitä varten varatun laboratorion yksikön sisällä.	

Taulukko 2

Bioturvallisuuden vähimmäisvaatimukset koe-eläinhuoneita varten

	Vaatimukset
Yleinen ympäristö	Alipaine ilmastointi. Yksinkertainen poistoilman HEPA-filtraatio. Mahdollisuus tilojen täydelliseen dekontaminaatioon/kaasutukseen kokeen jälkeen. Kaikki kiinteä ja nestemäinen jäte ja jätevedet käsitellään ASF-viruksen inaktivoimiseksi (kuumentamalla tai kemiallisesti).

	Vaatimukset
Laboratoriovaatetus	Kaikki vaatteet vaihdetaan laboratorioon tultaessa. Vaatteet steriloidaan ennen niiden vientiä pois yksiköstä tai pestään yksikön sisällä korkeassa lämpötilassa.
Henkilöstön valvonta	Yksikköön pääsee vain nimetty, koulutettu henkilöstö. Vaatteet jätetään sisäpuolelle ennen suihkussa peseytymistä. Perinpohjainen peseytyminen suihkussa yksiköstä poistuttaessa. Henkilöstö ei saa mennä yksiköstä poistumisen jälkeen 48 tuntiin sellaisiin tiloihin, joissa pidetään sikoja.
Laitteet	Kaikkien eläimille tehtäviin toimenpiteisiin tarvittavien varusteiden on oltava käytettävissä yksikön sisällä. Kaikki materiaalit steriloidaan ennen niiden vientiä pois yksiköstä. Eläinperäiset näytteet kääritään kaksinkertaisiin kääreisiin ennen sulkemista tiiviiseen säiliöön, jonka pinta desinfioidaan, kuljetettavaksi ASF:n tutkimuksesta vastaavaan laboratorioon.
Eläimet	Kaikki eläimet teurastetaan ennen niiden vientiä pois yksiköstä, <i>post mortem</i> -tutkimukset suoritetaan bioturvallisella alueella ja ruhot poltetaan tutkimuksen jälkeen.

(Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset)

NEUVOSTON YHTEINEN TOIMINTA 2003/423/YUTP,

annettu 5 päivänä kesäkuuta 2003,

Euroopan unionin sotilasoperaatiosta Kongon demokraattisessa tasavallassa

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 14 artiklan, 18 artiklan 5 kohdan, 25 artiklan 3 kohdan, 26 artiklan sekä 28 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto hyväksyi 8 päivänä toukokuuta 2003 neuvoston yhteisen kannan 2003/319/YUTP Euroopan unionin tuesta Lusakan aseleposopimuksen täytäntöönpanolle ja rauhanprosessille Kongon demokraattisessa tasavallassa sekä yhteisen kannan 2002/203/YUTP kumoamisesta ⁽¹⁾.
- (2) Neuvosto hyväksyi 10 päivänä joulukuuta 2002 yhteisen toiminnan 2002/962/YUTP Euroopan unionin erityisdustajan toimeksiannon muuttamisesta ja jatkamisesta Afrikan Suurten järvien alueella ⁽²⁾.
- (3) Neuvosto pyysi 19 päivänä toukokuuta 2003 korkeana edustajana toimivaa neuvoston pääsihteeriä tutkimaan mahdollisuutta toteuttaa Euroopan unionin sotilasoperaatio Kongon demokraattisessa tasavallassa.
- (4) Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteeri on pyytänyt jäsenvaltioita toimittamaan Iturin alueelle väliaikaisen vakauttamisjoukon 30 päivänä toukokuuta 2003 hyväksytyn Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1484 (2003) mukaisen toimeksiannon täytäntöönpanemiseksi.
- (5) Autonomisten EU-johtoisten kriisinhallintaoperaatioiden, joissa käytetään johtovaltiota, perustaksi 24 päivänä heinäkuuta 2002 hyväksytyn johtovaltioperiaatteen mukaisesti jokin jäsenvaltio olisi nimettävä operaatiota johtavaksi valtioksi.
- (6) Jotta voidaan suunnitella ja valmistella Euroopan unionin joukkojen saattamista toimintavalmiuteen Kongon demokraattisessa tasavallassa, olisi päätettävä operaatioesikunnan sijainti sekä nimitettävä operaation komentaja ja joukkojen komentaja.
- (7) Poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean olisi huolehdittava EU-johtoisen operaation poliittisesta valvonnasta ja strategisesta johdosta ja sen olisi tehtävä asianmukaiset päätökset Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 25 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti.
- (8) Nizzassa 7—9 päivänä joulukuuta 2000 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston antamien suuntaviivojen mukaisesti tässä yhteisessä toiminnassa olisi määritettävä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 18 ja 26 artiklan mukaisesti korkeana edustajana toimivan pääsihteerin asema niiden toimenpiteiden täytäntöönpanossa, jotka kuuluvat poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 25 artiklan mukaisesti harjoittaman poliittisen valvonnan ja strategisen johdon piiriin.
- (9) Kolmannet valtiot voivat neuvoston kutsusta osallistua operaatioon.
- (10) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 28 artiklan 3 kohdan mukaisesti jäsenvaltiot vastaavat tästä yhteisestä toiminnasta, jolla on sotilaallista merkitystä, aiheutuvista toimintamenoista 17 päivänä kesäkuuta 2002 tehdyssä neuvoston päätöksessä vahvistettujen yleisten puitteiden mukaisesti.
- (11) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 14 artiklan 1 kohdassa edellytetään unionin käytettävissä olevien varojen osoittamista yhteisen toiminnan koko täytäntöönpanoajaksi; tässä yhteydessä olisi ilmoitettava ohjeellinen rahoitusmäärä.
- (12) Ohjeellinen rahoitusmäärä operaation yhteisiä kustannuksia varten on paras mahdollinen tämänhetkinen arvio, eikä se vaikuta sellaiseen talousarvioon otettaviin lopullisiin määriin, joka on hyväksyttävä 17 päivänä kesäkuuta 2002 tehdyssä yleisiä puitteita koskevassa päätöksessä vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
- (13) Tanskan asemasta tehdyn, Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn pöytäkirjan mukaisesti Tanska ei osallistu niiden unionin päätösten ja toimien valmisteluun ja täytäntöönpanoon, joilla on merkitystä puolustuksen alalla. Tanska ei osallistu operaation rahoittamiseen,

⁽¹⁾ EUVL L 115, 9.5.2003, s. 87.

⁽²⁾ EYVL L 334, 11.12.2002, s. 5.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN YHTEISEN TOIMINNAN:

1 artikla

Operaatio

1. Euroopan unioni toteuttaa Kongon demokraattisessa tasavallassa Euroopan unionin sotilasoperaation (Artemis) Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa 1484 (2003) esitetyn toimeksiannon mukaisesti.

2. Tähän tarkoitukseen käytettävät joukot toimivat neuvoston hyväksymässä asiakirjassa "EU:n Buniassa vallitsevan kriisitilanteen johdosta toteuttamia toimia koskevat puitteet" asetettujen tavoitteiden mukaisesti.

2 artikla

Toimintaa johtavan valtion nimeäminen

Ranska toimii operaatiota johtavana valtiona.

3 artikla

Operaation komentajan nimittäminen

Kenraalimajuri Neveux nimitetään Euroopan unionin operaation komentajaksi.

4 artikla

Operaatioesikunnan sijainnin vahvistaminen

Operaatioesikunta sijaitsee Centre de Planification et de Conduite des Opérations -keskuksessa (CPCO) Pariisissa, Ranskassa.

5 artikla

Joukkojen komentajan nimeäminen

Prikaatinkenraali Thonier nimitetään Euroopan unionin joukkojen komentajaksi.

6 artikla

Suunnittelu ja operaation aloittaminen

Neuvosto hyväksyy operaatiosuunnitelman, vahvistaa voimankäyttövaltuudet ja päättää operaation aloittamisesta.

7 artikla

Poliittinen valvonta ja strateginen johto

1. Operaation poliittinen valvonta ja strateginen johto kuuluvat poliittisten ja turvallisuusasioiden komitealle, joka toimii neuvoston alaisuudessa. Neuvosto valtuuttaa poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean tekemään asiaankuuluvat päätökset Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 25 artiklan mukaisesti. Valtuutukseen sisältyy oikeus muuttaa operaatiosuunnitelmaa, johtamisjärjestelyä ja voimankäyttövaltuuksia. Operaation tavoitteita ja lopettamista koskeva päätöksentekovalta säilyy edelleen neuvostolla, jota avustaa korkeana edustajana toimiva pääsihteeri.

2. Poliittisten ja turvallisuusasioiden komitea antaa neuvostolle selvityksen säännöllisin väliajoin.

3. Euroopan unionin sotilaskomitean puheenjohtaja toimittaa säännöllisin väliajoin sotilasoperaation toteuttamista koskevan tilanneselvityksen poliittisten ja turvallisuusasioiden komitealle. Poliittisten ja turvallisuusasioiden komitea voi tarvittaessa kutsua operaation komentajan kokouksiinsa.

8 artikla

Sotilaallinen johto

1. Euroopan unionin sotilaskomitea seuraa, että operaation komentajan vastuulla johdettava sotilaallinen operaatio toteutetaan asianmukaisesti.

2. Operaation komentaja toimittaa säännöllisin väliajoin tilanneselvityksen Euroopan unionin sotilaskomitealle, joka voi tarvittaessa kutsua operaation komentajan kokouksiinsa.

3. Euroopan unionin sotilaskomitea on operaation komentajan ensisijainen yhteyspiste.

9 artikla

Suhteet Yhdistyneisiin Kansakuntiin, Kongon demokraattiseen tasavaltaan ja muihin rauhanprosessin osapuoliin

1. Puheenjohtajavaltio, korkeana edustajana toimiva pääsihteeri, operaation komentaja ja Euroopan unionin erityisedustaja Suurten järvien alueella varmistavat tämän yhteisen toiminnan täytäntöönpanoon liittyvien toimiensa tiiviin yhteensovittamisen.

2. Korkeana edustajana toimiva pääsihteeri toimii Euroopan unionin Suurten järvien alueen erityisedustajan avustamana sekä tiiviissä yhteistyössä puheenjohtajavaltion kanssa, Yhdistyneiden Kansakuntien, Kongon demokraattiseen tasavaltaan viranomaisien ja sen naapurivaltioiden sekä muiden rauhanprosessin osapuolten ensisijaisena yhteyshenkilönä.

3. Joukkojen komentaja pitää tehtävänsä liittyvissä asioissa yhteyttä paikallisviranomaisiin, Yhdistyneiden Kansakuntien Kongon demokraattisessa tasavallassa oleviin tarkkailijajoukkoihin (MONUC) ja tarvittaessa muihin kansainvälisiin toimijoihin.

10 artikla

Kolmansien valtioiden osallistuminen

1. Kolmansia valtioita voidaan kutsua osallistumaan operaatioon, tämän kuitenkaan vaikuttamatta Euroopan unionin päätöksenteon riippumattomuuteen ja yhteiseen toimielinjärjestelmään.

2. Poliittisten ja turvallisuusasioiden komitea toteuttaa asianmukaiset toimet osallistumiseen liittyvien järjestelyjen osalta ja jättää ne tarvittaessa neuvoston päätettäväksi, myös siltä osin kuin on kyse kolmansien valtioiden osallistumisesta yhteisten kustannusten rahoitukseen.

3. Neuvosto valtuuttaa poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean tekemään asiaankuuluvat päätökset osallistumistarjousten hyväksymisestä operaation komentajan ja Euroopan unionin sotilaskomitean suosituksesta.

4. Neuvosto valtuuttaa poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean tekemään asiaankuuluvat päätökset osallistujien komitean perustamiseksi siinä tapauksessa, että kolmansien valtioiden osallistuminen on sotilaallisesti merkittävää.

11 artikla

Rahoitusjärjestelyt

1. Neuvosto vahvistaa menettelyt kustannusten jälkikäteen tapahtuvaa selvittämistä varten ⁽¹⁾ 1 artiklassa tarkoitetun operaation yhteisten kustannusten kattamiseksi.

2. Tämän operaation yhteydessä ei yhteisinä kustannuksina suoritettaviksi hyväksytä joukkojen yleisiä kasarmi- ja majoituskuluja eikä joukkojen kuljettamiseen liittyviä yleisiä kuluja.

3. Ohjeellinen rahoitusmäärä on 7 000 000 euroa.

12 artikla

Tietojen luovuttaminen kolmansille valtioille ja kansainvälisille järjestöille

1. Korkeana edustajana toimivalla neuvoston pääsihteerillä on valtuudet luovuttaa EU:n turvaluokiteltuja tietoja ja operatiota varten laadittuja asiakirjoja tähän yhteiseen toimintaan osallistuville kolmansille osapuolille neuvoston turvallisuussääntöjä noudattaen.

2. Korkeana edustajana toimivalla neuvoston pääsihteerillä on valtuudet luovuttaa tähän yhteiseen toimintaan osallistuville kolmansille osapuolille neuvoston keskusteluihin liittyviä EU:n turvaluokittelemattomia asiakirjoja operaation osalta, siltä osin kuin sitä koskee neuvoston työjärjestyksen 6 artiklan 1 kohdan mukainen salassapitovelvollisuus.

13 artikla

EU-johtoisten joukkojen asema

Kongon demokraattisessa tasavallassa olevien EU-johtoisten joukkojen asemasta sovitaan tarvittaessa Kongon demokraattisen tasavallan hallituksen kanssa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 24 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti.

14 artikla

Yhteisen toiminta

Neuvosto toteaa komission aikomuksen toimia tarvittaessa tämän yhteisen kannan tavoitteiden saavuttamiseksi.

15 artikla

Voimaantulo

Tämä yhteinen toiminta tulee voimaan 5 päivänä kesäkuuta 2003. Sen voimassaolo päättyy 1 päivänä syyskuuta 2003.

16 artikla

Julkaiseminen

Tämä yhteinen toiminta julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Luxemburgissa 5 päivänä kesäkuuta 2003.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. CHRISOCHOÏDIS

⁽¹⁾ Perustana käytetään mallia neuvoston päätökseksi, joka koskee ennakkorahoitusmenettelyjen käyttöönottamista sellaisen EU:n operaation rahoittamiseksi, jolla on sotilaallista merkitystä tai merkitystä puolustuksen alalla (neuvoston 27. tammikuuta 2003 hyväksymä).